72ste JAARGANG No. 9408 Woensdag 7 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Eilandsbegroting heeft batig saldo van fl 8000.--

Vrijstelling van schoolgelden nog geen realiteit

Met nieuw waterprocedé is reeds een begin gemaakt

Willemstad. — Zoals wij reeds meldden heeft het Bestuurscollege na intensieve behandeling van de concept-eilandsbegroting 1956 sluitend gemaakt, er is zelfs een batig saldo van plm fl. 8000.— Naast de gewone uitgaven van Gewone Dienst en Kapitaalsdienst zijn er toch wel enige markante punten uit de begroting te lichten, waaruit blijkt, dat het Bestuurscollege ten aanzien van bepaalde wensen die door de Raad worden gedaan, toch wel een bedachtzaam standpunt inneemt.

Vaste oeververbinding geen prioriteit meer

Wij doelen hier op de destijds door de Eilandsraad aangenomen motie, welke onder meer beoogde volledige afschaffing van het betalen van schoolgelden te bewerkstelligen en dit voor alle onderwijsinrichtingen voor het Lager Onderwijs. Een amendement op de motie wil ook vrijstelling van het betalen van schoolgelden voor de Middelbare Onderwijs-inrichtingen, doch het Bestuurscollege heeft in de begroting 1956 deze wensen niet tot uitdrukking gebracht.

Wel heeft het Bestuurscollege een en ander nog in studie genomen teneinde de financiële consequenties te kunnen overzien, wellicht dat dan ook een voorstel zal worden gedaan om voorlopig voor de eerste zes klassen van het L.O., de zogenaamde lagere school, vrijstelling van schoolgeld te verlenen. Uiteraard zal, zo dit voorstel gerealiseerd mocht worden, een en ander bij Nota van Wijzigingen moeten blijken.

Nieuw stadion

Een tweede belangrijke post, die getuigt van een progressief bestuursbeleid is de bouw van een stadion. Het vaste voornemen bestaat om te breken met het verlenen van subsidies voor het incidenteel uitzenden van sportploegen naar het buitenland. Met begrip voor het belang, dat er aan verbonden is om Curaçao ook buiten de Antilliaanse grenzen in wedstrijden enz. te doen vertegenwoordigen, meent het Bestuurscollege — en terecht — er goed aan te doen te gaan beginnen met de bouw van een nieuw stadion, dat een representatieve taak krijgt te vervullen in onze sportwereld.

Het B.C. heeft het als een dringende behoefte gevoeld een nieuw stadion te projecteren, omdat Curaçao niet over een waardige sportplaats waar het buitenlandse sportploegen kan ontvangen, de beschikking heeft. Uit utiliteitsoverwegingen werd beter geoordeeld een geheel nieuw stadion te projecteren dan het oude Rifstadion op te knappen.

Gelijk wij reeds meldden werd een bedrag van f 100.000,— als eerste termijn op de begroting opgevoerd.

Waar Curaçao in 1957 de zetel toegewezen heeft gekregen voor de organisatie van de Midden-Amerikaanse en Caraibische Spelen, kan het niet anders of de bouw van een nieuw stadion zal een belangrijk aandeel kunnen zijn in het organisatiesucces van deze kampioenschappen. Wellicht zal tegen die tijd het stadion al zo ver gereed zijn, dat daar wedstrijden gespeeld kunnen worden.

Volkswoningen

Voorts paraisseert op de begroting een bedrag van f 1.500.000,— voor de bouw van volkswoningen. Het voornemen is om plus minus 200 huizen te bouwen.

De volkswoningbouw is er op gericht om te komen tot een doeltreffende sanering van de problemen, die ontstaan zijn door de krotten, die opgeruimd dienen te worden. Voorts worden arbeidswoningen gebouwd en kleine middenstandswoningen.

De terreinen, die in aanmerking komen voor de volkswoningbouw zijn nog niet bekend. De woningen zullen echter neergezet worden op domeingronden of aan domeinen over te dragen gronden. De achterstand in de inning der huren van de volkswoningen is nog steeds groot, men hoopt echter te komen tot een intensivering van de inning, zodat de achterstand op korte termijn kan worden teruggebracht tot normale proporties.

Watervoorziening

Voorts is op de begroting een bedrag van plus minus f 670.000,— gevoteerd voor de watervoorzieningsdienst. Het B.C. heeft met dit bedrag tot uitdrukking willen brengen, dat het bestuursbeleid er op gericht is door te gaan met de verdere uitbouw van het hoofdbuisleidingnet. De gehele bevolking zal van goed en deugdelijk gedistilleerd water worden voorzien. De zogenaamde tapkranen voor kosteloos water zullen — wij meldden dit reeds — geleidelijk worden verplaatst naar die gedeelten van het eiland, die van een rechtstreekse aansluiting op het hoofdnet nog zijn uitgesloten.

Maar belangrijker is nog het bedrag ad f 750.000,—, dat op de begroting is gebracht, zijnde een eerste termijn strekkende tot verdere verbeteringen aan de bestaande installaties teneinde de electrificatie-mogelijkheden, welke voorheen in het grote 9 millioenplan waren geprojecteerd, effectief te kunnen maken. Wij kunnen hieruit afleiden, dat het Bestuurscollege een eerste stap in de richting heeft gedaan om het nieuwe watervoorzieningsplan étappe gewijze te verwezenlijken. Gelijk wij reeds eerder wisten te melden, heeft het OGEM zich in principe bereid verklaard de electriciteit van het eiland te betrekken.

De bijdrage aan het land is PM geraamd.

Onderwijs

Het onderwijs neemt weer een belangrijke plaats in op het eilandelijk budget. Voor de scholenbouw — zowel nieuwbouw als uitbreidingen — is voor het Openbare Lager Onderwijs uitgetrokken een bedrag van f 425.000,—; voor het Bijzonder Onderwijs f 702.500,—.

De luchthaven krijgt 400 meter startbaan er bij, waarvoor f 490.000,— is uitgetrokken; voor aanleg en onderhoud wegen is f 1.100.000,— gereserveerd.

Voorts merken wij op, dat in het bijzonder de aandacht moet worden gevestigd op de verdere verbeteringen en verbreding van de Schottegatweg, waaruit onder meer is af te leiden, dat afgezien is van de vaste oeververbinding, althans niet meer dié prioriteit heeft. Elke jaar was er een crediet van f 100.000,— gevoteerd voor de voorbereidende werkzaamheden aan de vaste oeververbinding, doch op de begroting 1956 komt dit bedrag niet meer voor.

Rus neemt deel aan bijeenkomst in Vaticaan

Vaticaan stad — Een Russisch burger heeft voor het eerst een bijeenkomst in het Vaticaan meegemaakt. Het is een van de 24 Russische historici, die in Rome het tiende internationale congres over historische wetenschappen bijwoont en hij nam deel aan een bezoek aan het Vaticaan en een bijeenkomst in de nieuwe vleugel van het Vaticaan Museum.

De deelnemers zagen o.m. enkele documenten uit de geheime archieven van het Vaticaan.

Helicopter haalt bemanning van vastgevroren schip

St. Johns. — Uit St. Johns op New Foundland wordt gemeld dat een Amerikaanse helicopter 35 man van het Noorse vracht- en passagiersschip „Jopeter" zal halen. Het schip is gevangen in een ijsveld nabij de Oostkust van Groenland. De „Jopeter" een schip van 486 ton, had zich 42 kilometer door het ijs geworsteld en was minder dan 10 kilometer van open water af toen het ijs de enige schroef van het schip vernielde en het daardoor hulpeloos maakte. Het schip vaart in charter van de Deense regering om mensen en voorraden naar meteorologische stations te brengen.

Hier zier wij de auto, die gisteravond omstreeks half zeven op de Habaaiweg een huis binnenreed. Benevens het grote gat dat ontstond, kwamen er grote scheuren in het huis.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De Kinder & Zedenpolitie moest gisteren 2 maal optreden. Ook werd er een onderzoek ingesteld naar een zedenmisdrijf met een minderjarig meisje.

Ernstig auto-ongeluk op Habaaiweg

Willemstad .— Op de Habaaiweg heeft zich op de kromming naar de Witteweg gisteravond een ernstig auto-ongeluk voorgedaan. Een autobestuurder kwam met waarschijnlijk normale vaart door de bocht toen plotseling het portier van de auto openvloog en de bestuurder op straat tuimelde. De auto reed door en botste tegen een woonhuis op, daardoor de gehele buitenmuur vernielend. Een klein meisje die in het huis was, kwam onder de brokken steen terecht. De V.A. vermoedde dat zij een gebroken beentje opliep en bracht haar naar het Hospitaal. De vader van het kind was op het moment van de aanrijding tegen de muur gezeten. Toen hij de klap voelde vloog hij weg, daarbij voorkomend dat de muur op hem viel. De auto werd zwaar beschadigd.

De bestuurder verklaarde dat het slot van het portier, dat open gegaan was, niet stuk was geweest. De agenten van de Verkeerspolitie verkeerden echter in een andere mening.

Dit ongeval heeft gelukkig geen andere persoonlijke ongelukken geeist. De auto is verzekerd dus kan het huisje, dat aan de heer Jacobs behoort, worden hersteld. Dit zal wel niet meevallen want de botsing heeft grote scheuren veroorzaakt.

Vacantieplan medewerkers op gezellige avond bijeen

Gisteravond waren alle medewerkers van het Vacantieplan 1955 bijeen in de bioscoop Asiento, waar hen door het Comité VP 1955 een gezellige filmavond werd aangeboden.

Ook waren hierbij uitgenodigd Commandant, officieren en manschappen der Mariniers, die door hun hulp bij het opzetten der tenten en door hun gastvrijheid tijdens de excursies een flink aandeel hadden in het welslagen van dit kinderfestijn.

Nadat de voorzitter van het comité, de heer G. Schöttelndreier, allen welkom had geheten en een prettige avond had toegewenst, gaf hij het woord aan de ere voorzitter van het VP comite, de heer van Wordragen, die hoewel eerst de voorgaande dag uit Nederland teruggekeerd, toch bereid was om bij de sluiting aanwezig te zijn. Hij dankte alle medewerkers van harte, en hoopte dat zij 1956 weer in grote getale bereid zouden zijn hun beste krachten voor de kinderen in te zetten. De Directie der CPIM/CSM had hun offervaardigheid zeer op prijs gesteld.

Het filmprogramma bestond uit een aantal shorts, waarna in de pauze een consumptie werd versterkt, en na de pauze als hoofdfilm „Goeden morgen olifantje" werd vertoond.

Londen. — De British European Airways (BEA), die eigendom van de staat is, heeft over het op 31 Maart jl. geëindigde boekjaar een netto-winst gemaakt van 63.039 pnd st. Dit was het eerste boekjaar sedert de oprichting in 1947, waarin geen verlies werd geleden.

Spiksplinternieuwe KNSM-„Isis" voor het eerst in onze haven

Vijfde vrachtschip (met passagiers-accomodatie) uit serie van tien

Willemstad. — Een spiksplinternieuw KNSM-schip, de „Isis", voer gisteravond voor het eerst onze haven binnen op zijn „maidentrip" en meerde tegen elf uur aan de Westwerf. Het is het vijfde schip van een serie van tien, dat op 28 Juli j.l. zijn proefvaart maakte op de Noordzee, waarna het schip door de N.V. Scheepsbouwwerf Gebr. Pot, van Bolnes (Rotterdam) aan de maatschappij werd overgedragen. Jonkheer H. van Lennep, Directeur van de K.N.S.M. nam het schip namens de K.N.S.M. over.

Wij zijn gisteravond even een kijkje aan boord gaan nemen en kwamen op onze eerste speurtocht reeds in de salon terecht waar de heer G. Kroeze van het kantoor KNSM te Curacao, ons voorstelde aan de Kapitein L.J. Butter. De Kapitein vertelde het een en ander over het schip dat op de eerste reis reeds de harten van de bemanning heeft veroverd. „Het is een pracht schip," zei hij kort en bondig.

Na een heerlijk koele dronk stelde de kapitein ons voor aan de Eerste Stuurman J. Dijkstra, die ons over het schip leidde. Het eerst kwamen de kaartenkamer en de brug aan de beurt. Wij zagen de modernste nautische radio-radar en andere electrische instrumenten. Onze bewondering ging vooral uit naar het automatische stuurinstrument dat een roerganger op zee overbodig maakt.

De passagiershutten zijn zeer modern ingericht en hebben elk een aparte douche-cel.

Ruim en gezellig, met voor de dames een mooie kaptafel! Het schip kan twaalf passagiers meenemen, hoewel het een vrachtschip is. Ook de verblijven voor de bemanning zijn keurig. Er zijn geen grotere hutten dan voor vier personen. Er is op de dekken een grote ruimte die ideaal is voor de passagiers, welke percentagegewijs meer ruimte hebben op de „Isis" dan op de grote passagiersschepen.

De Nederlandse architect J.A. van Tienhoven, van Amsterdam, heeft een keurige dinning- en smokesalon ontworpen die zeer gezellig en luxeus zijn.

Het schip is uitgerust met een speciale luidspreker-installatie, welke staat opgesteld op de boeg en achterop. Van de brug uit kan de stuurman door een microfoon zijn orders doorgeven.

Het is, na de rondleiding over het schip, nog een gezellig „entre nous" geworden in de prachtige hut van de 1e stuurman. De heer Dijkstra vertelde ons dat hij reeds dertig jaar vaart en dat het zeemansleven hem best bevalt. Dat bleek overigens wel duidelijk, want de heer Dijkstra ziet er nog jong uit. Wij zijn later opgestapt en heben de stuurman hartelijk bedankt voor de rondleiding. Met een gerust hart kan men met de „Isis" gaan varen, want het mooie schip heeft buitendien nog een prima crew aan boord die het de passagiers zeker naar de zin zal maken.

De vernieuwing van de KNSM-vloot

Willemstad. — Voor de K.N.S.M. worden momenteel in Nederland twee passagiersschepen gebouwd, welke eerlang de „Willemstad", en „Oranjestad" zullen gaan vervangen. Het zijn de „Oranje Nassau" en de „Prins der Nederlanden" die tesamen een tonnage van 14000 G.R.T. hebben, zodra deze schepen hun vaart op de Ned. Antillen aanvangen, zullen de „Willemstad" en de „Oranjestad" op Suriname gaan varen. De „Cottica" zal dan uit de dienst genomen worden.

Willemstad. — Op het Zweedse vrachtschip Arawak werd gistermorgen een verstekeling van Chileense afkomst aangehouden. Hij werd aan boord ingesloten en gaat met hetzelfde schip retour.

Zilveren Jubilaressen

Willemstad. — Morgen 8 September, op het Feest van Maria Geboorte, zullen de Eerw. Zusters van Breda, Josefine, Ignacia, Luisiana en Wivina de dag gedenken, dat zij 25 jaar in het klooster zijn.

De Eerw. Zusters Josefine en Wivina zijn werkzaam in het Hospitaal, terwijl Ignacia en Luisiana zich op Groot Kwartier aan de verpleging der krankzinnigen wijden.

Dit feest zal Zondag a.s. worden gevierd en van elf tot twaalf uur voormiddag zal er gelegenheid voor belangstellenden zijn, om de Eerw. Zusters in het Hospitaal te feliciteren .

Het Autonomie-monument dat op de Rotonde op Saliña verrijst, heeft de vleugels al opgestoken in een poging om nu reeds de aandacht van voorbijgangers te trekken.

Wervelstorm Gladys verandert plotseling van richting

Brownsville. — De wervelstorm Gladys, die uit Oostelijke richting over de Mexicaanse kust trok, is plotseling van koers veranderd en in Zuidelijke richting over Tampico getrokken. De helft dezer stad kwam in het duister te zitten en alle verbindingen met het Noorden werden verbroken. Hevige regenbuien, die zich in verband met de wervelstorm reeds drie dagen boven Mexico ontlasten, hebben in de hoofdstad ongekende overstromingen veroorzaakt. Ruim 2.300 huizen staan twee meter in het water. Ongeveer 40.000 gezinnen zijn getroffen.

Prof. van Lier benoemd tot Regerings adviseur

's-Gravenhage. — Prof. dr R.A.J. van Lier, directeur van de afdeling Planbureau Nederland voor Suriname, zal aan het einde van dit jaar als zodanig aftreden en worden opgenomen in de algemene organisatie van de Surinaamse vertegenwoordiging in Nederland. Het ligt in het voornemen der Surinaamse regering prof. Van Lier te benoemen tot adviseur van de Surinaamse regering. In deze functie zullen hem een aantal specifieke taken worden toegewezen, die in Nederland ten behoeve van Suriname kunnen worden verricht. Zo zal prof. Van Lier aan de Surinaamse vertegenwoordiging in Nederland adviezen verstrekken over Surinaamse sociale en economische aangelegenheden.

Prof. Van Lier is met ingang van 20 September aangesteld als hoogleraar in vaste dienst aan de Landbouwhogeschool te Wageningen, alwaar hij empirische sociologie en sociografie zal doceren. Aan de universiteit te Leiden zal hij tevens zijn colleges in de sociologie en cultuurkunde van Suriname en de Nederlandse Antillen blijven voortzetten.

Recht tot het hart

— Men leert gemakkelijk heersen, moeilijk regeren.

Het elf-daags bezoek van het Koninklijk Paar aan Suriname

Koningin en Prins maken per caleche rijtoer door Paramaribo

Paramaribo. — Het programma voor het koninklijk bezoek aan Suriname is als volgt samengesteld: Donderdag 27 October om 2.30 uur des middags aankomst op Zanderij, waar de koninklijke gasten worden begroet door Indianen als oudste bevolkingsgroep. Het gezelschap begeeft zich per auto naar Domburg en scheept zich aldaar in aan boord van Hr Ms „Willem van der Zaan". Na aankomst te Paramaribo om 5.30 uur wordt de erewacht geïnspecteerd en begeven zich daarna de koninklijke bezoekers en hun gevolg te voet naar het gouvernementshuis, waar des avonds een receptie wordt gehouden, die door circa 500 gasten zal worden bijgewoond.

Vrijdagmorgen legt de koningin een krans bij het monument voor de gevallenen. Haar bezoek aan de Staten zal voorafgegaan en gevolgd worden door een korte rijtoer per calèche door de stad. In de namiddag bezoekt Hare Majesteit enkele sociale instellingen, terwijl prins Bernhard de opening verricht van de nieuwe Amstelbrouwerij en daarna nog enkele bezoeken aflegt. Des avonds wordt in Thalia een Surinaams cultureel programma verwerkt.

Zaterdag maken de hoge bezoekers een jungletocht per kano. Bezocht zullen worden Kabel, Koffiekamp, Kadjoe en Brokopondo. Zondag 30 October wonen H.M. en de prins een dienst bij in de Grote Stadskerk der Evangelische Broeder Gemeenteè In de namiddag zullen op het gouvernementsplein door ongeveer duizend demonstranten van de verschillende bevolkingsgroepen demonstraties worden gegeven. Des avonds scheept Hare Majesteit zich in voor een bezoek aan het Marowijnedistrict. Op deze tocht wordt ook een bezoek gebracht aan Moengo, Albina en Moengotapoe. Dinsdagochtend komen H.M. en Z.K.H. aan in het Marowijnedistrict nabij Alkmaar Bezoeken zullen o.a. worden gebracht aan de kindertehuizen, Marienburg en Nieuw-Amsterdam. Dinsdagavond zal H. M. de koningin een vergadering van de Raad van Ministers voorzitten. Na afloop daarvan verlenen de Koningin en de prins audiëntie aan de Granmans. Tenslotte brengt Z.K.H. een bezoek aan de Buitensociëteit „Het Park".

Op Woensdag 2 November brengt H.M. des ochtends en middags verschillende bezoeken aan industriële, sociale en culturele instellingen. Z.K.H. inspecteert des ochtends o.m. het Prins Bernhard Kampement en het Politie Sport Centrum. Des namiddags zal door H.K.H. worden overgegaan tot de oprichting van het Prins Bernhardfonds Suriname en zal in het openbaar de Zilveren Anjer worden uitgereikt aan Pater Ahlbrinck. In de loop van de avond schepen H.M. en Z.K.H. zich in aan boord van Hr Ms „Willem van der Zaan" voor een reis naar Nickerie. In de middag van de daaropvolgende dag wordt een bezoek gebracht aan Wageningen en des nacht teruggevaren naar Coppenamepunt. In de loop van Vrijdagmorgen brengt H.M. een bezoek aan het district Coronie, terwijl Z.K.H. deze dag een bezoek brengt aan het Coesewijnegebied. In de namiddag komt het Saramacadistrict aan de beurt. De dag wordt besloten met een tweede culturele avond van muziek en ballet, verzorgd door het C.C.S.

Zaterdagmorgen houdt de Koninklijke Landmacht een défilé op het gouvernementsplein te Paramaribo. Daarna wordt een bezoek gebracht aan het Lelydorpplan en Lelydorp. In de namiddag is er een massale jeugddemonstratie in het Stadion, waaraan wordt deelgenomen door circa 18.000 kinderen. Waarschijnlijk zullen de scholieren na deze huldiging nog een defilé houden. Des avonds is er een galadiner ten gouvernementshuize, waarmee het officieel gedeelte van het bezoek van het koninklijk paar aan Suriname afgesloten wordt.

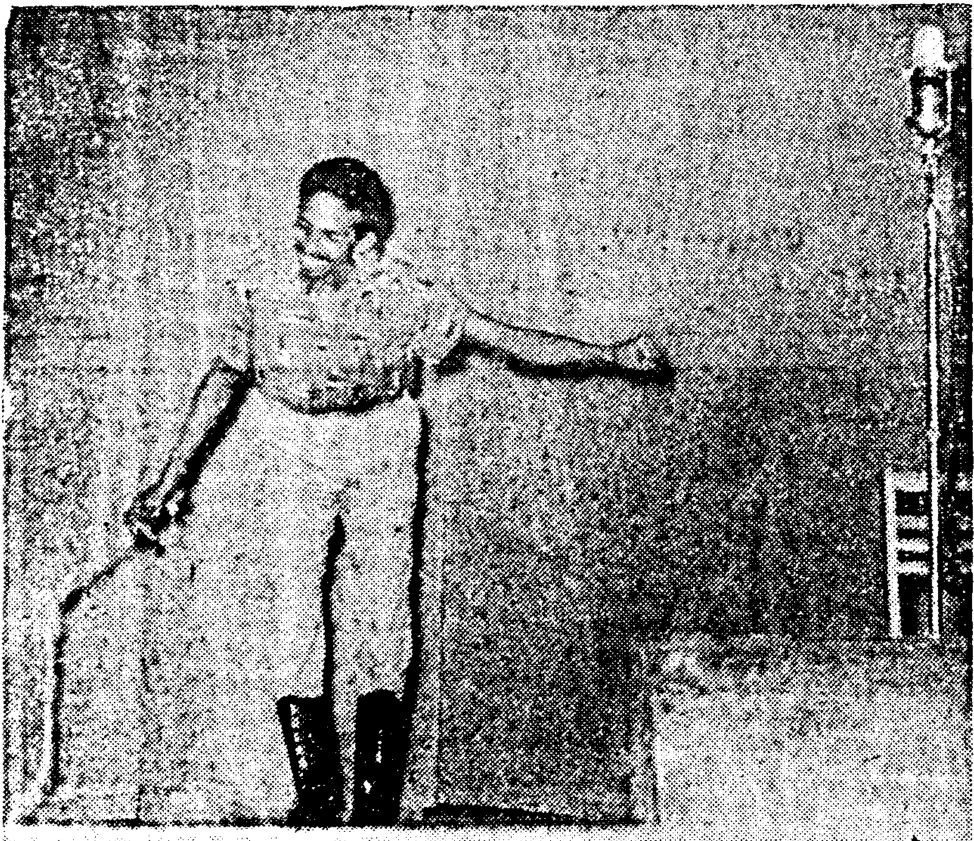
In de namiddag van Zondag 6 November vertrekt het koninklijk gezelschap naar Zanderij voor de terugreis naar Nederland.

AFLOSSING DOOR DE LUCHT

Willemstad. — Op Donderdag 8 September komt er een extra KLM skymaster, die een groot aantal militairen naar de Antillen vervoert. Daags daarna vertrekt de skymaster weer en neemt dan een groot aantal (verlofgangers) terug naar Holland. Het betreft hier een aflossing.

Hedenochtend omstreeks 7.15 uur vond op de weg naar Westpunt, ter hoogte van de bakkerij Braam, een zwaar ongeval plaats. Een auto, komende uit de richting Julianadorp, botste met de rechterzijkant tegen een stilstaande ABC-autobus aan waarna de wagen doorschoot, de [illegible] greppel indook en daar een hek ramde voordat de auto op een betonnen verhoging tot stilstand kwam. De 19-jarige bestuurder de L. bekwam door de aanrijding vermoedelijk een hersenschudding en een gebroken been. Hij werd naar het hospitaal vervoerd. De autobus werd evenens beschadigd doch kon later zijn weg vervolgen. Op de foto: de zwaar beschadigde wagen met links op de achtergrond de autobus.

Toneelgroep „MASCARADA" boekt successen in Stadsschouwburg

El Gran Domador, de man met de twee vlooien die zogenaamd gedresseerd waren, maar welke de Domador domineerden, oogstte gisteravond tijdens de voorstellingsavond van „Mascarada" in Roxy, veel succes.

Willemstad. — Voor een niet geheel gevulde zaal heeft de toneelgroep „Mascarada" gisteravond voor de eerste maal in het Roxy-theater een cabaretprogramma opgevoerd. Zoals wij reeds eerder meldden, is „Mascarada" een vereniging van jonge Antillianen, die het toneel in de Papiamentse taal willen bevorderen.

De eerste maal trad Eddy Pieters, de directeur van „Mascarada", met zijn groep op in de Jolly Fellows Society. Dit eerste optreden bleek een groot succes. Gisteravond is de toneelgroep dan in de gelegenheid gesteld geworden om in het Roxy-theater haar programma af te werken. Het publiek heeft veel genoten van de dansen, declamaties (Theresa Henriquez) en korte eenacters. De spelers zelf toonden een groot enthousiasme en wisten het publiek, vooral in de kleine sketches, te boeien. Het optreden van H. Gressman en zijn trio moest wegens ziekte komen te vervallen. In plaats hiervan speelde het Conjunto „San José" enkele zeer goede nummers. Dit orkest, dat uit nieuwelingen bestaat, welke echter niet minder goed spelen, maakte veel indruk bij het publiek.

Het begin van de avond was wat zwak, dit door een dans genaamd Virginia Reel. Het was een soort mars, die wat lang duurde, maar toch wel aardig was.

De declamaties van Theresa Henriquez, die „Atardi" en „Suspiro" voordroeg, respectievelijk van Corsen en P. Lauffer, werden bijzonder geapprecieerd.

De conferenciër Ellis Juliana deed weer buitengewoon zijn best en had dan ook een groot succes met zijn grappen.

Het programma verschilde weinig van het opgevoerde in de Jolly Fellows. Toch zijn er nog velen, die deze charmante opvoering voor de tweede maal bijwoonden. Een bewijs, dat zij het streven van „Mascarada" om het toneel leven in te blazen, op prijs stellen.

RCC club kampioenschappen

Willemstad. — De eerste wedstrijden in de klassen B en C van de RCC clubkampioenschappen op de banen te Mundo Nobo zijn verspeeld.

De winnaar van de „C" gaat naar de „B" en die winnaar van de „B" naar de „A" klasse. De uitslagen zijn: **„B" klasse:** Leander — Easton 6-1, 6-4. **„C" klasse:** Paulette — Marchena 6-3, 6-0; Silonero — Sprock 6-1, 6-0; Broos — Nahr 6-1, 6-4; de Jongh — Rigaud 6-1, 6-2.

De Jongh — Rigaud 6—1 en 6—1; Pauleta — Marchena 6—3 en 6—1; Rosberg — Borsboom 6—0 en 6—0; Vos en Medelina winnen beiden by default van resp. Loth en Trappenberg; Vilonero — Sprockel 6—1 en 6—0; Broos — Nahr 1—6 en 3—6.

B-klasse: Leander — Easton 8—6 en 6—1.

Nieuw ressort op Jamaica

Op 15 KM ten Oosten van Ocho Rios, aan de Noordkust van Jamaica, is de heer W.W. Bonnell, een industrieel uit Engeland, begonnen met de bouw van een hotel en 40 woningen. De investeringen bedraagt ruim $ 700.000 en in het kapitaal wordt zowel door Amerikanen als Canadezen deelgenomen. De maatschappij die dit ressort bouwt bezit een stuk grond van 80 H.A. inbegrepen een prachtig stuk strand.

De woningen die drie slaapkamers met eigen badkamer bevatten, zullen voor $ 24.000,— per stuk worden verkocht en wel grotendeels aan buitenlanders die de wintermaanden in de tropen willen doorbrengen. Het is niet onmogelijk dat in de toekomst ook in de Antillen dergelijke ressorten zullen worden gebouwd.

Zoals bekend, heeft een makelaar uit St. Croix een paar maanden geleden op St. Maarten nabij het vliegveld enkele stukken grond gekocht, waar niet alleen een hotel zal worden gebouwd, maar waar een paar percelen zullen worden verkaveld voor het bouwen van z.g. „winter cottages", die echter somtijds luxueuze villa's zijn.

Maestro Gargani in R.K. Zeemanshuis

Willemstad. — Hedenavond zal de bekende biljarter Gargani in het R.K. Zeemanshuis een demonstratie geven van zijn biljartkunst. Deze demonstratie kan alleen door zeelieden, leden en begunstigers van het Zeemanshuis worden bijgewoond. Aanvang van de voorstelling om zeven uur. Morgenavond gaat deze biljartmeester naar het C.V.B.-clubhuis waar leden van bij de CVB aangesloten voetbalverenigingen en introducee's

Vijf jaar geeist tegen W.

Willemstad. — Hedenochtend verscheen de messentrekker W. voor het Gerecht in Eerste Aanleg. W. heeft op Zaterdagavond 13 Juli j.l. de agent Wiels in de buik gestoken waardoor deze ernstig werd gewond. Het is rechter Povel die deze zaak in behandeling heeft gekregen. De steekpartij is het gevolg geweest van de verwijdering van W. uit het Stadion waar juist een boksavond plaatsvond.

W. had veel gedronken en was erg hinderlijk en werd door de agent Nepomuceno verwijderd. W. had deze agent tweemaal bedreigd en daarbij de woorden gebruikt „Mi ta mata bo". Een vriend van W. had eveneens getracht de dronken onverlaat, zoals de Officier Mr. Boom de beklaagde qualificeerde, te verwijderen, doch W. was teruggeslopen en zag voor het stadion een agent staan die het verkeer regelde. Hij sloop naar de agent toe en stak hem in de buik. Later pas bemerkte hij, dat hij de verkeerde agent voor zich had.

Voor het gerecht bod de beklaagde agent Wiels zijn verontschuldigingen aan. Verder verzocht hij de rechter clementie want: „I lost my brains by the alcohol".

De Officier legde de beklaagde poging tot doodslag ten laste en achtte de opzet bewezen. Toen de Officier vijf jaar gevangenisstraf eiste, vroeg W. vergunning om een advocaat te mogen spreken, aangezien hij de straf te hoog achtte. De rechter zide dat W. dit maar in hoger beroep moest doen maar dat nu deze rechtzaak in Eerste Aanleg behandeld was. Hij zeide over 14 dagen uitspraak te zullen doen.

Zes maanden voor meineed

Willemstad. — In een civiel proces heeft de vrouw M.M.M. meineed gepleegd. De uitspraak van de rechter in deze zaak luidde hedenochtend zes maanden gevangenisstraf.

Een jaar voor insluiper

Willemstad. — Hedenochtend kwam de insluiper W. voor de rechter. Ongeveer twintig insluipingen heeft deze man op zijn naam staan. De Officier van Justitie eiste een jaar gevangenisstraf tegen deze man. Uitspraak over 14 dagen.

SPORTWEEK BARGE'S BAD

Willemstad. — De sportweek van Barge's Bad t.g.v. het 6-jarig bestaan van de vereniging werd gisteravond voortgezet met enkele biljartwedstrijden, waarvan de uitslagen luidden:

De Freitas — Meriën 50—15; Margaretrha — Genaro 50—12.

Lawntennis: Leander — Dorthalina 6—2 en 6—0; Hinds — Truckshank 6—0 en 6—0.

Hedenavond wordt de sportweek voortgezet met schaken en lawntennis.

Feest B.W.I.A.

Willemstad. — De heer Selkridge, voorzitter van de British West Indian Association, deelt ons mede, dat de ongeregeldheden waarover in een politiebericht wordt gesproken, zich niet in het Clubgebouw van de B.W.I. hebben voorgedaan, doch op straat. Tijdens de feestavond van verleden Zaterdag in de club is allles ordelijk en in de beste stemming verlopen.

Willemstad maakt zich op voor de komst van het Koninklijk Paar. Op Punda en Otrabanda is men begonnen de feestverlichting aan te brengen. Het gebouw waar de Wonder Bar is ondergebracht en dat van de fa. Ellis op het Brionplein kregen reeds een feestverlichting.

Paardensportvereniging „Prins Bernhard" organiseert fair

Willemstad. — In een zeer gezellig samenzijn werd ons door het Bestuur van de Paardensport Vereniging „Prins Bernhard" het een en ander over de te houden fair bekend gemaakt. De opzet van deze fair is om gelden te maken die moeten dienen om een eigen paarden fokkerij op te zetten. Gezien het sympathieke doel van deze fair heeft de Missie bereids het Canisiuscollege afgestaan waar de fair op 9-10 en 11 September zal gehouden worden. Reeds heeft men ook veel medewerking ondervonden van de handel alsook van de CPIM. De dansmuziek wordt verzorgd door de conjutos „Estrellas del Caribe" en „Lluvia Musical", terwijl twee goed voorziene keukens en bars voor de dorstigen en hongerigen zorgen. Het Rad van Avontuur zal niet ontbreken en men kan levende geiten, schapen en konijnen winnen, terwijl ook de vermaaktenten aanwezig zijn. De bloementent wordt verzorgd door de lieftallige dames van Rosa Fontilius.

Verder zijn er 2500 loten te koop, waarop prijzen vallen.

Al met al belooft het een prachtige fair te worden en ook de Amigoe hoopt dat een ieder dit goede doel zal steunen door aanwezig te zijn.

Tournooi Biljart-Ver. Suriname

Suffisantdorp. — Gisteravond werd in de Surinamers-Club door de „Biljart Vereniging Suriname", een classificatietournooi begonnen met de bedoeling de spelers van deze nog jonge vereniging in klassen onder te brengen. Aan het tournooi nemen 20 spelers deel. Allen zullen ze in partijen van 30 beurten tegen elkaar moeten uitkomen. Het ligt in de bedoeling van de vereniging om na dit tournooi er één te organiseren om het kampioenschap van de vereniging, verdeeld over klasse A. B en C, waarna de krachten zullen kunnen worden gemeten met andere verenigingen. De uitslagen van op de eerste avond gespeelde partijen luiden als volgt:

O. Reemnet — F. Adamson 36—29, serie 5—5, gem. 1,2 — 0,97; W. Lobo — L. Lackin 42—42, serie 6—6, gem. 1,4—1,4; W. O'Niel — R. Tjin 41—47, serie 7—11, gem. 1,37,6—1,56; E. Kent — A. Chin-A-Lien 32—97, serie 5—14, gem. 1.07—3,23; R. Landburg — A. Legeon 61—38, serie 11—4, gem. 2,03—1,27; W. Tyrol — L. Tel 50—38, serie 7—6, gem. 1,67—1,27. Het tournooi wordt Vrijdagavond voortgezet, aanvang 19 uur.

CURACAOS NIEUWS

Zie voor Curaçaos nieuw ook pag. 5 en 6.
Surinaams nieuws op pag. 3.

WEST-END:
„Indiscretion of an American wife" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„The bridges an Toko-Ri". 19.00 uur; „Thunder in the East"; 21.00 uur.

ROXY:
„Een vrouw in tweestrijd"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„Daughter of Don Q: 20.00 uur

REX:
„Daybrake"; 20.00 uur.

ROYAL:
„Red River remegees"; 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER:
„The gambler from Natchez"; 20.00 uur.

J.P.F.-CLUB.
Canastadrive; 20.15 uur.
Filmliga Curaçao.

APOTHEKEN:
De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central, Bredestraat 45, tel. 23281; in Punda door Botica Juliana Julianaplein 6; tel. 22400.

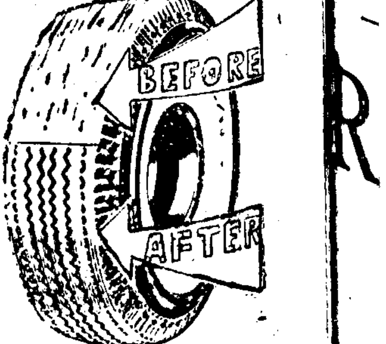
De heer Meade en de Mijnmaatschappij

In een onderschrift van een foto vermeldden wij, dat de heer Meade, secretaris van de Mijnwerkersbond alhier, nog geen jaar bij de Mijnmaatschappij in dienst is. Volgens zijn eigen (later gedane) verklaring is hij echter een jaar en drie maanden bij genoemde Maatschappij in dienst. Waarvan acte.

R.C.C. VERGADERT

Willemstad. — Hedenavond houdt de R.C.C. in het sportgebouw Mundo Nobo haar uitgestelde algemene ledenvergadering. De aanvang is gesteld op 20.00 uur.

De man zonder hart

door JEAN BROCARD

37)

Ondanks dat wilde hij echter toch geen poging onbeproefd laten. Zoekend keek hij de kamer rond om te zien of hij een slagwapen kon ontdekken. Toen hij niets anders zag, dat dienst zou kunnen doen besloot hij een van de stoelen te nemen. Nadat hij de stoel in de nabijheid van de deur had neergezet ging hij er op zitten, wachtende tot er iemand zou binnenkomen.

Eindelijk, na bijna een uur hoorde hij aan de andere kant van de deur enig gerucht. Snel en voorzichtig stond Chasseur op en nam plaats achter de deur met de stoel hoog opgeheven boven zijn hoofd.

Hij had goed gehoord. Langzaam ging de deur open. Met zijn spieren tot het uiterste gespannen stond Chasseur klaar om toe te slaan.

Tot zijn verwondering kwam er echter niemand binnen en ging integendeel de deur weer dicht.

Verbaasd vroeg Chasseur zich af, wat dat te betekenen had, toen de deur eensklaps met grote kracht werd opengeworpen en tegen Chasseur aangeslagen. Zo verrast was de Inspecteur hierdoor, dat hij achteruit wankelde en de stoel liet vallen. Voor hij tijd had zich ook maar enigszins te herstellen trad dezelfde gemaskerde man weer binnen die hem ook zijn eten had gebracht. Rustig zette deze de stoel weer op zijn plaats bij de tafel en sloot de deur achter zich. Verwijtend sprak hij tot de verbouwereerde Chasseur: „Maar Inspecteur, hoe kunt U nu zoiets doen, U zoudt de meubels kunnen beschadigen en ik weet zeker, dat U daarvan later spijt zoudt hebben." Met een blik op de lege schalen op tafel ging de man verder. „Het doet me in elk geval plezier, dat U het karige maal hebt willen gebruiken en dat het U blijkbaar wel heeft gesmaakt ook. Jammer dat U niet van wijn houdt, maar ik zal U straks koffie brengen. Alleen reken ik er op. dat U dan de meubels rustig op hun plaats laat staan. Trouwens, wanneer U mocht denken, dat U door uit deze kamer te komen zoudt kunnen ontsnappen, dan moet ik U tot mijn grote spijt teleurstellen want enkele meters verder staat U weer voor een gesloten deur."

Onder het spreken had de gemaskerde het eetgerei op het dienblad gezet en verliet nu de kamer weer, waarbij hij Chasseur rustig de rug toekeerde als wilde hij laten zien, dat hij niets van hem te vrezen had.

Ook ditmaal had Chasseur weer in alle talen gezwegen. Toen de deur gesloten was, dacht hij aan de eenvoudige wijze waarop men zijn ontvluchtingspoging had verijdeld en eens te meer moest hij erkennen, dat de Man Zonder Wapens en zijn vrienden volledig tegen hem waren opgewassen om nog niet te zeggen dat zij hem in vrijwel alle opzichten de baas waren.

Met een zucht nam hij nogmaals de roman ter hand, waaraan hij al eerder was begonnen en trachtte hij zich te verdiepen in de avonturen van een meester-detective, die alle moeilijkheden in een handomdraai oploste, zonder dat zelfs zijn haar daarbij in de war geraakte.

Terwijl François en John in het Paradijs der Vrijgezellen waren achtergebleven om te zorgen voor de gevangene, of liever gezegd voor de logé, zoals Jean Inspecteur Chasseur noemde, waren de drie anderen er met de auto op uitgetrokken om de situatie bij Briand te verkennen. Wanneer 't enigszins mogelijk was wilde Jean nog deze nacht trachten een val op te stellen voor de moordenaar. Wellicht duurde het nog lang voor deze ooit een bezoek bracht aan Briand; mogelijk kwam hij er zelfs nooit, want nog steeds was er geen bewijs, dat de theorie van de Man Zonder Wapens juist was, maar Jean wilde in elk geval niet het risico lopen, dat hij te laat zou zijn.

Toen de auto de villa passeerde brandde er in verschillende vertrekken licht. Voor het huis stonden enkele auto's geparkeerd. Alles wees er op, dat er heel was mensen in 't huis waren. Vanuit zijn eigen wagen sloeg Jean het huis enige tijd gade. Terwijl hij dit deed reed er weer een auto voor en door de haastig geopende voordeur kwam een bediende naar buiten snellen, die de chauffeur behulpzaam was bij het doen uitstappen van enkele dames en heren. Deze waren nauwelijks binnen toen er weer een auto arriveerde en hetzelfde beeld van zoëven zich vertoonde.

„Waarschijnlijk een feestje," opperde Victor. „Ik zal eens even gaan informeren," zei hij en meteen verliet hij de auto en wandelde naar de voordeur van Briand's huis. Hij behoefde niet aan te bellen, want toen hij de hoge stoep betrad ging de deur al open en verscheen de bediende, blijkbaar in de verwachting, dat er weer een gast arriveerde.

Jean en Fu zagen hoe Victor met de bediende stond te spreken. Deze laatste schudde telkens het hoofd. Blijkbaar vroeg Victor hem iets, wat hij niet kon toestaan. Lang duurde het gesprek dan ook niet. Al spoedig kwam Victor terug wandelen en nam zijn plaats naast de anderen weer in.

„Het is juist zoals ik al dacht. Er is inderdaad vanavond feest bij Briand. Hij schijnt vandaag een nieuw kantoor te hebben geopend en ontvangt nu alle mogelijke belangrijke relaties om dat feit nog eens te vieren. Hij had tenminste geen tijd om een gesjochte verzekeringsagent te ontvangen vanavond."

„Heb je idee of er erg veel gasten komen?" informeerde Jean.

„Heel veel zelfs," antwoordde Victor. „Die huisknecht zei tenminste, dat zijn hoofd omliep, want dat er veel meer mensen kwamen dan men had verwacht."

„Wel, als er dan toch zoveel gasten komen, dan lijkt het me niet onaardig om er zelf ook maar op bezoek te gaan," zei Jean opgewekt en dan vervolgde hij „We zullen ons alleen eerst even moeten verkleden, want zonder avondkleding worden we beslist niet toegelaten.

In snelle vaart ging de grote zwarte auto terug naar het Paradijs der Vrijgezellen.

Verrast keek Chasseur naar de deur van het vertrekje, waarin hij was opgesloten. Hij had geen enkel gerucht gehoord en nu zwaaide deze opeens open en trad een zeer elegante, in avondcostuum geklede heer binnen. De kleding was in alle opzichten af, van de keurige lakschoenen tot aan de onberispelijk gestrikte das. De enige dissonant werd gevormd door het grijze masker, dat de bovenste helft van het gelaat bedekte.

Na een lichte buiging nam hij plaats in de stoel tegenover Inspecteur Chasseur, die het boek waarin hij getracht had te lezen, terzijde had gelegd.

(Wordt vervolgd)

TOM POES en de Doffe Doffer

Zo gingen heer Boommel en Tom Poes dus op weg naar markies Canteclaer de Barneveld — heer Ollie in een somber stilzwijgen en Tom Poes tamelijk nieuwsgierig. Want hij begreep, dat zijn vriend bezig was zich in de moeilijkheden te steken was hij toch wel benieuwd hoe het af zou lopen. Ze troffen de edelman aan tijdens het verzorgen van zijn haag, die hij met veel overleg en grote vaardigheid in buitensissige vormen knipte.

„Goede morgen, heer markies", sprak heer Bommel vormelijk. „Ik heb uw uitnodiging ontvangen. Uw uitnodiging voor het feest bedoel ik. Ik wil graag komen".

„Daar twijfel ik niet aan", zei de markies, aandachtig knippend.

„Maar", hernam heer Ollie, die teveel in zijn eigen zorgen verkeerde om naar hem te luisteren. „Maar er is iets, waarvoor ik u moet waarschuwen. Het is mijn plicht als Bommel en als heer, vind ik!"

„O, ja?" zei de ander vragend. Hij liet nu zijn schaar zakken en keek zijn bezoeker koeltjes aan.

„Ja," hernam heer Bommel ernstig. „Uw nicht heeft een soort krachtpatser uitgenodigd — een zekere Doffer — die niet bij onze stand past. Zij is nog jong en onervaren — zij is nog zo onschuldig, als u begrijpt wat ik bedoel. Zij weet dat nog niet zo."

„Parbleu", zei de markies. „U kunt Héloise rustig haar gang laten gaan, èh...... Bommel. Trouwens, wat bedoelt u met „onze" stand? Uw stand of de mijne?"

„Uh?" stamelde heer Ollie onthutst. Doch toen werd hij warm. „Hoor eens hier", riep hij uit, „men kan toch niet iemand uitnodigen, die geen geest heeft en alleen maar brute kracht?"

„Waarom niet?" vroeg de edelman en hij keek hem veelbetekenend aan. „Er is toch ook iemand uitgenodigd die noch het een noch het ander heeft? En nu moet u mij excuseren. Ik moet weer aan het werk."

Regeringsprogram aan Staten van Suriname aangeboden

Verschillende maatregelen tot bestrijding van de werkloosheid

Paramaribo. — De regering van Suriname heeft aan de Staten het regeringsprogramma aangeboden, waaruit wij de volgende punten lichten:

Een stelsel van vliegbases in het binnenland dient voor snelle verbindingen te zorgen teneinde de exploratie en de exploitatie te vergemakkelijken. Aan de bewoners moeten betere landbouwmethodes worden bijgebracht; een intensieve medische verzorging, vooral muskietenbestrijding, zal een belangrijke plaats innemen.

Landaanwinning en uitgifte

Het Tienjarenplan trekt ƒ 17,5 millioen uit voor sanering van reeds in gebruik zijnde landbouwgebieden. In de loop van 1955 verwacht men 1000 ha. nieuwe percelen te kunnen uitgeven. Het Bureau Landelijke Opbouw zal voor een planmatige ontwikkeling moeten zorgen en coördinerend werken voor de zg. streekplannen. Deze streekplannen omvatten niet alleen landbouwplanning, maar zullen ook voorzieningen op het gebied van onderwijs, voorlichting, gezondheidszorg en recreatie moeten verschaffen.

Er is een regeling in voorbereiding met betrekking tot het verlenen van grondrechten. De grootte der bedrijven moet zodanig zijn, dat ze in gezinsverband bearbeid kunnen worden. Gestreefd zal worden naar min of meer uniforme bedrijven in één project, zodat in groepsverband of op cooperatieve basis gewerkt kan worden.

De regering acht een onderzoek wenselijk naar de mogelijkheid op Alliance een aantal klein suikerrietbedrijven te vestigen, die het riet aan de suikerfabriek leveren en daarnaast andere gewassen en vee hebben. De opbrengst van 2 ha. riet wordt boven 2 ha. rijst geraamd.

Rijstpolitiek

Ondanks onzekere verwachtingen van de rijstprijs acht de regering het verantwoord het rijstareaal uit te breiden, o.a. omdat de omstandigheden voor deze cultuur in Suriname zeer gunstig zijn, de seizoen-werkloosheid kan verminderd worden en door gering bederf en lage vrachtkosten rijst een zeer geschikt exportproduct is. Het Surinaamse exportsurplus blijft voorlopig in verhouding tot de wereldmarkt klein (in 1959 ongeveer 30.000 ton), zodat afzetmogelijkheden wel in Nederland of het Caraïbisch gebied gevonden kunnen worden.

Risicospreiding met een of meer droge gewassen bij de rijstcultuur is zeer gewenst, en mechanisatie moet zoveel mogelijk worden doorgevoerd.

Een garantieregeling blijft noodzakelijk, voor de periode 1955/56 te handhaven op 9 cent, daarna nader te bezien. Overwogen wordt de garantie prijs te stellen naar gelang de kwaliteit met verplichte levering aan gouvernementsopkoopplaatsen.

De regering wil de export bevorderen voor: het vrijgeven van de export, sanering van de exporthandel door slechts aan betrouwbare exporteurs vergunning te geven, sanering van de pellerijen en de kwaliteit van het product te verbeteren.

Circulatiebank

De organisatie en personeelsbezetting van de Surinaamse circulatiebank stellen bijzondere problemen, welke nog niet konden worden opgelost, met het gevolg, dat de bank niet op de aanvankelijk bepaalde datum van 1 Januari 1956 zal kunnen worden geopend.

Voorgesteld wordt de bank te noemen de Centrale Bank van Suriname.

Met de Surinaamsche Bank zal de regering overleg plegen in de overbruggingsperiode nog als circulatiebank te blijven werken.

Melkcentrale

Oprichting van een melkcentrale voor Paramaribo zal krachtig gestimuleerd worden. Het verkopen van niet-gepasteuriseerde melk in Paramaribo zal dan moeten worden verboden. Momenteel moet per jaar ongeveer ƒ 300.000,— aan melk worden ingevoerd.

Vertegenwoordiging in Nederland

De regering beraadt zich omtrent de instelling van een permanente Surinaamse missie onder eenhoofdige leiding in Nederland in plaats van de thans bestaande toestand van twee Surinaamse regeringsinstanties in Nederland.

Werkloosheid

De regering is van mening, dat de werkloosheid in Paramaribo een structureel karakter draagt, onder meer doordat de groei der werkgelegenheid geen gelijke tred houdt met de toeneming van het aantal personen, die in het arbeidsproces dienen te worden opgenomen.

Rekening moet worden gehouden met een jaarlijkse toeneming van ongeveer 2300, waarvan 1/3 uit Paramaribo. Op het platteland komt zowel structurele als seizoenwerkloosheid voor.

Door verschillende oorzaken kon de arbeidsmacht van 768 mannen en 40 vrouwen bij de werkverschaffing niet efficiënt worden benut. Deze oorzaken waren van psychologische en organisatorische aard. Zo kon een mentaliteit geconstateerd worden, die ongeschikt maakt voor geregelde arbeid ontbrak het aan materiaal en toezichthoudend personeel en waren de lonen relatief te hoog in vergelijking met lonen in het normale arbeidsproces.

De regering is van mening, dat de werkverschaffing onder sociale zaken moet worden geliquideerd en de tewerkgestelden worden overgeheveld naar O.W. en V. en onder de daar gebruikelijke eisen als losse arbeiders tewerk worden gesteld.

Het komt de regering voor, dat onder de 6000 bedeelden, die van landsgrond kost krijgen, een aantal voorkomt, dat niet in zo behoeftige staat verkeert om op deze steun aanspraak te maken. De regering overweegt een onderzoek en scherpe contrôle om zulke personen uit de bedeling te verwijderen.

De regering schat, dat 450 man aan werk geholpen kunnen worden bij uitvoering van de TJP-werken, in de bouwsector en bij onderhoudswerken. Reeds zijn ruim 800 bij de werkverschaffing. Geregistreerd zijn 2800 werkzoekenden. Voor 1550 moet dus nog werk worden geschapen.

Maatregelen

Het is duidelijk, dat de regering bijzondere maatregelen moet treffen om meer mensen aan werk te helpen. Overwogen wordt:

1. Terugvoeren naar de landbouw Daarbij wordt vooral gedacht aan vroegere landbouwers, die nu in de stad zitten. Een dergelijk experiment moet deugdelijk worden voorbereid en een periode van opleiding wordt noodzakelijk geacht. De regering is voornemens met een experimenteergroep van 50 te beginnen, van wie 25 reeds in de landbouw werkzaam zijn geweest. Een schema voor opleiding en uitgifte van percelen is reeds opgesteld.

2. Als tweede experiment zal een aantal ploegen van 20 man in de bosbedrijven gelegenheid krijgen een bestaan te vinden.

3. Er is een programma klaar voor snelscholing teneinde daarvoor in aanmerking komenden door scholing herscholing of omscholing geschikt te maken voor ambachten waarnaar vraag is. Binnen niet al te lange tijd denkt men met een experimenteergroep te beginnen.

4. De regering stelt zich voor de overige werklozen te organiseren in ploegen met voldoende toezichthoudend personeel, dat een cursus dient te volgen. Deze ploegen zullen zowel een technische als mentale training moeten ondergaan. Met kracht zal moeten worden opgetreden tegen hen, die geen ernstige wil tonen aan de arbeid te gaan.

5. Bovengenoemde experimenten bieden geen oplossing voor het probleem. De regering zal objecten van grote omvang moeten uitvoeren. De regering heeft een aantal geschikte objecten op het oog, waarvan een binnenkort kan starten.

Voor deze grote projecten zal de regering de weg van een speciale financiering moeten volgen, aangezien de normale middelen hiertoe niet voldoende zijn. Voorstellen zullen de Staten binnen niet al te lange tijd bereiken.

Wat het probleem van jeugdwerkloosheid betreft, wordt o.a. nagegaan of een leerlingenwet hierin oplossing kan brengen. Werkgever en leerling zouden onder contrôle komen en de werkgever zou bij goede opleiding voor een gering vergoeding in aanmerking komen.

Kostenlevensonderhoud

Het veelomvattend onderzoek naar de factoren, die een rol spelen bij de stijging der kosten van levensonderhoud, is nog niet afgerond. Desondanks kunnen enkele richtlijnen gegeven worden om verlaging dezer kosten te bereiken. De voornaamste maatregelen zijn, vooral in de agrarische sector:

1. Verhoging der locale productie van consumptiegoederen.

2. Wijziging van consumptiegewoonten, bevorderen van het bedrijven van gezinseconomie. De regering zal middels deskundige voorlichting medewerking van de bevolking trachten te verkrijgen terzake van:

a. doelmatige samenstelling van het voedselpakket zoveel mogelijk gebaseerd op Surinaamse producten;

b. een meer efficiënte wijze van inkoop, bewaring en gebruik van voedingsmiddelen;

c. wijziging van consumptiegewoonten, zoals vers fruit en groenten in plaats van blikjeswaren.

Zonodig zal de regering niet schromen in dit verband de liberalisatie gedachte gedeeltelijk te laten varen en import te beperken of geheel te verbieden.

3. Bijzondere maatregelen, waar en wanneer urgent geacht, ter verlaging van de prijzen van binnenlandse producten en diensten.

4. Prijsbeheersing. Indien andere maatregelen niet binnen redelijke tijd resultaat boeken, zal de regering moeten nagaan, op welke wijze en voor welke producten of diensten prijsbeheersing weder zal moeten worden toegepast. In verband hiermede wordt nagegaan, of de Prijszetting, die eind 1956 zou zijn geliquideerd, voortgezet dient te worden.

Salarisherziening

Voor het doorvoeren van een algehele salarisherziening acht de regering de tijd thans niet gekomen, gezien de toestand van 's lands financiën. De regering is van mening, dat maatregelen ter bestrijding van de hogere kosten van levensonderhoud zodanig getroffen dienen te worden, dat zij ten voordeel komen aan de gehele samenleving.

Niettemin heeft de regering besloten ten aanzien van de lage inkomensgroepen na te gaan, welke daarvan in aanmerking kunnen worden gebracht, teneinde een beeld te krijgen van de voor het land uit de verbetering van de salarissen van deze groepen voorkomende consequenties.

Ernstige onlusten in Marokko. Tijdens hevige onlusten in Marokko vielen er na een voorlopige schatting 200 doden te betreuren. Op alles voorbereid en met de revolver in de vuist patrouilleren Franse militairen in de straten van Casablanca, terwijl op de achtergrond een groep Marokkanen onder strenge bewaking wordt weggevoerd.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Zijt gij bleek en wilt gij blozen? Zijt gij kaal en haakt naar haar? Worden Uw kalkoenen tijdens huisbezoek overvallen door duizelingen? Vreest gij de pest en wilt gij snuiven gelijk een dief? Wanhoopt niet, zelfs indien de huidmenu's van Mary Wood, die wij hier onlangs opdisten, geen uitkomst bieden. Want daar is om te beginnen altijd nog mijnheer William Salmon, of Wim Zalm, die een aantal interessante recepten bijeenbracht in zijn in 1685 verschenen werk „Polygraphices". Zijt gij bleek en wilt gij blozen? Hier is een middel dat niet slechts de zonsondergang na zal doen op uw kleurloze konen, doch dat bovendien de blosbegerige zal verrijken met de geur van heiligheid. „Neem meekrap, mirre, saffraan en wierook in gelijke hoeveelheden," aldus Willem, „Stamp ze fijn en overgiet ze met witte wijn. Zalf met dit mengsel het gezicht voor het slapengaan. Was het af in de morgen, en de huid zal een fiere, aanvallige blos vertonen." Fier en aanvallig! Die gisteren wit was als de lelie, bleek als de doek van Pierlala, blozen zal zij als de rozen, geuren zal zij als een kathedraal op Zondagmorgen, en waar zij voorbijgaat zullen koorzangers uitbarsten in vroom gezang. (En doe wat er over blijft van de saffraan in de rijst, bloos-koon!)

Muizen en mosterd

Zijt gij kaal en glijden de vliegen uit op uw glimmende schedel? Zit gij neder in wanhoop, gedenkende de krullen van weleer? Wanhoopt niet, vooral niet als gij beschikt over een beer, als gij moogt rekenen op de medewerking van de muizen in uw kelder, en als gij er geen ernstige bezwaren tegen hebt uw hoofd te doen ruiken als een gaarkeuken op een hete zomerdag. „Kaalheid," zegt Willem in de „Polygraphices", „is moeilijk te genezen. Maar het volgende is goed voor een kaal hoofd. Wrijf het hoofd of deszelfs kale plekken met een ruige doek totdat de huid rood is, en smeer onmiddellijk daarna berenvet op het hoofd. Na vijftien dagen moet men iedere morgen het hoofd inwrijven met een gebakken ui totdat de huid rood wordt. Wrijf vervolgens het hoofd in met een mengsel van honing en mosterdzaad. Hierna bedekke men het hoofd met een mengsel van laudanum, bijenpoeder en de uitwerpselen van muizen. Doe dit dertig dagen lang." En na gedurende de voorgeschreven tijd uw hoofd te hebben doen gelijken op een kruising tussen een Wiener Schnitzel en een knus hoekje in de kelder, zal de wind wederom spelen met Uw lokken, kunt gij wederom met de hand in het haar zitten, zult gij wederom uw haren van schrik ten berge voelen rijzen.

Maar wat, vraagt gij, als de muizen te kort schieten in hun bijdrage? Wanhoopt niet. Een mengsel van vijgen, rozijnen, sene-bladeren en Jamaica gember zal de muizen prikkelen tot ijver.

En als het niet gaat om een bleke die wil blozen of een kale die hunkert naar het herstel van zijn schedelvegetatie; als het in plaats daarvan gaat om een dame die oud is of een kalkoen die lijdende is, ook dan zeggen wij „Wanhoopt niet. Wij hebben het middel gevonden dat oude dames verjongt en dat nieuwe energie wekt in de mismoedige kerstbeesten. Het is afkomstig uit een particulier receptenboek daterend uit 1820, en wij vonden het middel vermeld in „Lotions and Potions", een werkje uitgegeven door de Britse Federatie van Vrouwenverenigingen. Wij vertalen het letterlijk en laten het over aan hen die veel wijzer zijn dan wijzelf om uit te maken wat wel oude dames gemeen kunnen hebben met zieke kalkoenen dat een zelfde middel hen beiden onfeilbaar geneest. „Een onfeilbaar middel voor een oude vrouw of een zieke kalkoen. Men neemt de onderste helft van een koeiepoot, maakt hem schoon en doet hem in een aarden pot met twee liter verse melk, een half ons vislijm en een half ons gemalen hertshoorn. Plaats de pot in een bakstenen oven aanstonds nadat men het brood hieruit verwijderd heeft, en laat de pot in de oven staan totdat de helft van de inhoud verdampt is. Zodra het middel koud is, roomt men het vet af. Neem voor het slapengaan en bij het opstaan in de morgen van dit middel een koffiekop vol in lauwe staat. Regelmatig gebruik gedurende zes weken is absoluut noodzakelijk om dit versterkend middel effectief te doen zijn. Indien derhalve een oude vrouw of een zieke kalkoen de gewoonte bezit om bij anderen op bezoek te gaan (has the habit of visiting from house to house), moeten zij er voor zorgen altijd een voorraad van het middel mee te nemen. Volmaakte genezing zal zeker volgen." Zo staat het er. Letterlijk. Het is bemoedigend nieuws voor oude dames en lijdende kalkoenen, en het recept onthult dat kalkoenen aan het begin van de negentiende eeuw nog merkwaardiger gewoonten hadden dan zij heden hebben, en dat zij onder meer de dominee en de kapelaan nadeden door op huisbezoek te gaan. Eveneens blijkt dat deze trieste dieren in de loop van bijna anderhalve eeuw van karakter veranderd zijn. De kalkoenen van vandaag zouden nooit enige poging ondernemen om hun leven te rekken. Integendeel. Zij zijn de meest bekwame en meest vastberaden zelfmoordenaars van het dierenrijk.

Parels en paardenmest

Ook als gij een enkel zoudt verstuiken of u zoudt kneuzen in een ongeval, weten wij een middel, dat wij met des te grotere bereidheid afstaan, omdat wij gaarne de nagedachtenis willen eren van een man die verantwoordelijk is geweest voor de oprichting van de fraaie en geurige Culpeper kruidenwinkeltjes, waarvan nog heden één Londens Baker Street siert, en waarvan onlangs een ander de welriekende geest gaf in Kensington High Street om plaats te maken voor alweer een expressobar ten behoeve van nauwgebroekte jongedames en langharige jongemannen. Nicholas Culpeper was een groot kruidenkenner en de schrijver onder meer van „The English Physician" dat verscheen in 1653. Het aanbevolen middel heet Zwaluwenzalf, omdat de stinkende gouwe of Chelidonium („zwaluwenbloem") een van de ingrediënten vormt. Men neeme derhalve een handvol elk van stinkende gouwe, kamille, wijnruit, weegbree, laurierbladen, polei (dat in het Engels de schone naam „pennyroyal" of koningspenning draagt), dille, hysop, rosmarijn, salie, hertsnool, vrouwenmunt. Vermeng de kruiden met vier pond olie en een pond Spaanse wijn en laat het trekken. Het eindproduct zal de pijn bezweren van verstuikte ledematen en kneuzingen genezen. Het was deze zelfde Nicholas Culpeper die een voortreffelijk en oorspronkelijk middel ontdekte om gezwollen oogballen verlichting te bezorgen. Men behoefde hiervoor alleen maar een ei hard te koken. Vervolgens verwijderde men de dop, sneed het ei in tweeën en bracht het, terwijl het nog heet was, aan in de nek, „and thou shalt find ease presently".

De stinkende gouwe speelde ook een rol, zij het dan ook slechts indirect, bij het bereiden van Aqua Mirablis of Wonderwater, „van alle kunstmatige wateren het beste", dat volgens het 17-de eeuwse receptenboek van Lady Lichfield goed was voor de longen en voor het zuiveren van bloed en dat voor de gebruiker alle aderlatingen overbodig maakte. Het genas van koortsen en van zwaarmoedigheid, was goed voor de huid, het gezicht en het geheugen. Lady Lichfield waarschuwde met nadruk dat het wonderwater bereid diende te worden in April „voordat de stinkende gouwe in het zaad schiet" „and the virtue of is is of a secret nature". Niemand wist waaraan het wonderwater zijn bijna magische kracht ontleende, zoals ook bijna niemand wist dat berkensap, dat volgens Sir Hugh Platt in zijn van 1609 daterend werk „Delights for Ladies" onfeilbaar werkt voor het verwijderen van zomersproeten, ook geschikt was om er parels in op te lossen. En er bestond vraag naar zulke oplossende middelen voor de oestersteen, want parels bezaten, zoal niet genezende kracht, dan toch het vermogen om in hoge mate bij te dragen tot der vrouwen schoonheid. Want dezelfde William Salmon die het haar deed terugkeren op capitale gletschers en die een blos kon toveren op bleke wangen, geeft ook een recept voor een schoonheidsmiddel waarin zo uiteenlopende producten van het dierenrijk als paardenmest en paarlen zich verenigen om de huid te verfraaien. „Los parels op," aldus onze Willem, „in citroensap of gedistilleerde azijn. Vermeng dit met paardenmest en wacht totdat een heldere olie naar boven komt drijven. Deze olie is een van de meest uitstekende schoonheidsmiddelen of „verschoners" („beautifiers") ter wereld." En de geleerde schrijver verklaarde dat deze olie „mits op de juiste wijze bereid" de prijs van 500 gulden per ons „ruim waard" was. Dat was in 1685. Het zelfde middel zou vandaag vele tientallen keren meer kosten en leent zich derhalve slechts voor het verwijderen van sproeten op uitzettende rijke damesgezichten. De minder bemiddelden kunnen zich beter beperken tot het gebruik van berkensap of krabbenzalf, van welk laatste middel het recept eveneens te vinden is bij de onvolprezen William Salmon. Men gebruikt er krabbenvlees voor, doch uitsluitend het vlees afkomstig uit de klauwen. Het vlees werd gekookt en vermengd met wijnalcohol en kruiden en vervolgens in de vorm van een zalf aangebracht op het gelaat nadat men eerst het gezicht gebleekt had met een ander schoonheidsmiddel.

Wij hebben ook een recept gevonden waarvan niemand weet waarvoor het gediend heeft, doch dat ons lief is vanwege de naam. Het heet namelijk „Dievenazijn". Het is afkomstig uit 1775 en wordt geciteerd in „Lotions and Potions". Het merkwaardig recept luidt als volgt: „Neem wijnruit, alsem, salie, het bovenste gedeelte van lavendel, kruizemunt en rosmarijn, van elk een handvol. Doe de kruiden tezamen met vier liter van de beste azijn in een aardewerken pan die men afsluit met deeg en welke men gedurende acht dagen laat trekken voor een open vuur. Zeef het mengsel en doe het in litersflessen. Per fles voegt men 75 gram kamfer toe, welke men heeft opgelost in wijnalcohol. Wrijf de slapen en de lendenen in met dit middel alvorens des ochtends het huis te verlaten. Spoel er eveneens de mond mee, snuif een weinig op in de neusgaten en neem een stuk spons mee, gedrenkt in dit middel, en ruik er dikwijls aan."

In de zestiende en zeventiende eeuw geloofde men dat goede geuren antiseptisch werkten en degene die ze opsnoof behoedden voor de pest. Vandaar dat nog heden in sommige Engelse gerechtshoven de rechters een klein tuiltje bloemen bij zich hebben. Dit gebruik dateert uit de dagen van de pest, toen de rechters probeerden de rioolgeuren te verdrijven met de zoetere geuren van roos en sering. En wij nemen aan dat „dievenazijn" eveneens bedoeld was als voorbehoedsmiddel tegen de pest en dat het dienstig was eraan te snuiven als een dief.

„In de periode van November 1952 tot Juni 1955 veroorzaakten zij drie en veertig medische ongelukken en vermoorden zij twee en twintig personen", aldus Radio-Peking die de gearresteerden een „groep anti-revolutionnairen" noemt. (U.P.)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het verhaal van de Bezem

„Ziezo, die is klaar, en ik houd er voor vandaag mee op!"

Jochem, de oude bezembinder, had zijn laatste bezem gereed. Hij zette hem in een hoek bij de andere en toen ging hij zitten, om een ogenblikje uit te rusten.

Jochem zuchtte.

'k Ben benieuwd, wanneer ik

hem verkoop! dacht hij verdrietig. 'k Heb de hele week hard gewerkt, maar nog niet één bezem is de deur uitgegaan! Waar het op die manier naar toe moet.... ik weet het niet! En mijn bezems zijn toch allemaal zo mooi en

Sterk! dacht de oude Jochem nog, maar hij kwam haastig overeind, want de deur ging open en een boer stapte het werkplaatsje binnen.

„Goeie avond, Jochem!" begon hij vriendelijk. „Ik heb een bezem nodig, voor de stal. Ja, nu moet je mij goed begrijpen.... niet zo'n bezempje, dat in één week helemaal versleten is, maar een flinke, degelijke, ouderwetse bezem.... een bezem, waar je meer dan een jaar mee kunt doen! Ik wil.... nee, maar dát's toevallig, Jochempje! Daar zie ik er een, die mij wel bevalt! Groot en stevig.... zeg maar gauw, wat dat dingetje kost!"

Boer Stevens lachte en hij wees op de bezem, die zojuist klaargekomen was.

De arme Jochem was blij, dat hij tenminste nog één bezem zou kunnen verkopen; hij noemde de prijs en.... de boer haalde dadelijk zijn beurs voor de dag.

„Nou, dat 's een koopje!" lachte hij tevreden, en nog geen twee minuten later stapte hij met de bezem over zijn schouder naar huis.

Toen hij op het erf kwam, zette hij de bezem tegen de muur van de stal.

Ziezo, die heb ik! dacht boer Stevens blij. Die oude Jochemként zijn vak! Dát is nu even een bezempje!

't Is vandaag Zaterdag, maar overmorgen moet het aan de slag! Wel, wel.... zo'n prachtige bezem heb ik nog nooit gezien!

Tevreden stapte de boer zijn woning binnen.

Maar de bezem, die nu alléén tegen de stalmuur stond, was niet minder in zijn schik. Het begon al een beetje donker te worden, maar de prachtige zonnebloemen op hun hoge, forse stengels achter het woonhuis kon hij nog heel goed zien.

Dát zijn nu zeker bloemen! dacht de bezem. Nou, mooi zijn ze.... dat is waar! Maar ik, ja.. ik ben óók heel mooi! De boer heeft het zoëven zelf gezegd! Zou ik eigenlijk wel een bezem zijn?

En een ogenblik later wist de domme bezem het al. Tenminste ....hij dacht, dat hij het wist!

„Ja, het is zo!" juichte het domme ding. „Ik ben óók een bloem.... een grote, mooie, zeldzame bloem! Geen wonder, dat de boer mij zo prachtig vindt!"

De bezem bewoog onrustig heen en weer.

Als de boer soms denkt, dat ik hier blijf staan, dan heeft hij het mis! dacht hij vrolijk. Ik ga.... ja, maar wáár zal ik gaan staan! Ik zie nergens een plaatsje, dat mij lijkt. Ik zal.... nee maar, dáár zie ik warempel een leeg perk! Dat is de plaats, die ik hebben moet!

De trotse bezem stond opeens zo recht als een kaars, en met een paar geweldige sprongen snelde hij naar het perk. Een laatste en nog veel grotere sprong, en.... daar stond hij precies in het midden. Hij wrong en drukte net zo lang, tot hij stevig in de aarde stond.

„Wat zullen de mensen morgen vreemd opkijken, als ze mij zien!" lachte hij.

Het was nu helemaal donker geworden en tussen de wolken kwam de maan te voorschijn. Het begon ook te waaien, en de bomen op het erf, die pas in slaap waren, werden er wakker van. Verdrietig bewogen zij hun takken

en begonnen samen te fluisteren. De populier zag de bezem het eerst.

„Kijk eens!" riep hij verbaasd.

„Zien jullie die bezem, daar.... in dat perk? Hij staat warempel ondersteboven, zeg! Zeker een grap van de kinderen of van een van de knechts!"

„Ik ben een bloem!" riep de bezem, zo hard hij kon.

„Wat zeg je.... een bloem?" De populier stotterde even, zó verbaasd was hij. „Als jij een bloem bent, ben ik wel een krokodil! Wie heeft je die gekheid wijsgemaakt?"

„Wel, niemand.... maar ik weet het toch!" De trotse bezem schreeuwde die woorden, zo hard hij kon. „Ben ik soms niet mooi?

Die zonnebloemen zijn niets bij mij vergeleken!"

De bomen schudden hun bladerloze kruinen, en zij keken ernstig op de domme bezem neer.

„Hij zal overmorgen wel anders praten!" vond de olm.

De trotse bezem lachte maar eens.

De boer en zijn vrouw zullen morgen wát blij zijn, als zij mij zien! dacht hij opgewekt.

Maar wat het domme ding hoopte, gebeurde niet. De boer en de boerin zagen hem de volgende morgen, en zij dachten óók, dat de kinderen of de knechts hem daar voor de grap hadden neergezet. De kinderen meenden, dat een van de meiden of een van de knechts de bezem in de grond gestoken had, maar niemand keek eigenlijk naar hem om.

Wat een teleurstelling! En dikke tranen drupten van zijn twijgen en gleden langs zijn gladde steel.

„'t Wordt tijd, dat wij de stal eens schoonmaken, Jaap!" sprak de boer de andere dag tot een van de knechts. „De koeien zullen er wel naar verlangen, denk ik!"

„Zal ik de nieuwe bezem maar nemen, baas?" vroeg Jaap.

„Ja, want de oude is helemaal versleten," zei de boer. „De nieuwe staat daar in het perk.Een rare plaats voor een bezem, hoor!

Heb jij hem soms in de grond gezet?"

„Ik, baas? Welnee! Hoe komt u er bij?"

Jaap lachte eens, en hij schudde zijn hoofd, en toen stapte hij naar het perk.

De trotse bezem had natuurlijk gehoord, wat de boer gezegd had, en hij schudde driftig heen en weer. En toen Jaap zijn hand uitstak om hem uit de aarde te trekken, riep hij boos:

„Wil jij je handen wel eens thuishouden, zeg! Wat verbeeld jij je? Denk je nu heus, dat ik die vuile stalvloer zal vegen? Mis, mannetje.... mis, hoor! Hélemaal mis! Je ziet mij toch niet voor een bezem aan? Nee, ik ben een bloem, en een prachtige, zeldzame bloem bovendien! Je mag mij alleen afsnijden en in een kostbare vaas zetten, hoor!"

„Jij in een vaas? O, bezem.... laat mij niet zo lachen, alsjeblieft!"

Jaap schaterde het uit en hij sloeg op zijn knieën van de pret.

„Wat heb je een mooie stengel en wat ruik je lekker!" plaagde hij. „En je blaadjes.... heb je die verloren, soms! Dat 's jammer, zeg! Ga nu maar gauw mee, mooie bloem.... dan gaan wij met ons beidjes gezellig aan het werk!"

„Ik denk er niet aan!" riep de bezem kwaad.

Jaap lachte nog een beetje harder. „Ja, maar je zult toch moeten, vriend!" Toen greep hij de steel met beide handen beet.

„Nee....!" gilde de bezem nog veel kwader.

Hij rukte en trok, en probeerde nog dieper in de grond te dringen, maar het hielp geen zier. De sterke Jaap won het. Hij hield de zonderlinge bloem stevig vast en snelde naar de boer, wie hij dadelijk vertelde, wat de rare bezem gezegd had.

En nu lachte Jaap niet meer alléén, want baas Stevens schaterde nog véél, véél harder dan hij.

's Avonds stond de ongelukkige bezem vuil en bestoven in een hoekje van de stal. Hij schaamde zich, dat hij er zo vreselijk uitzag, en hij mopperde geducht. Gelukkig, dat het donker was, want nu konden de koeien hem tenminste niet zien.

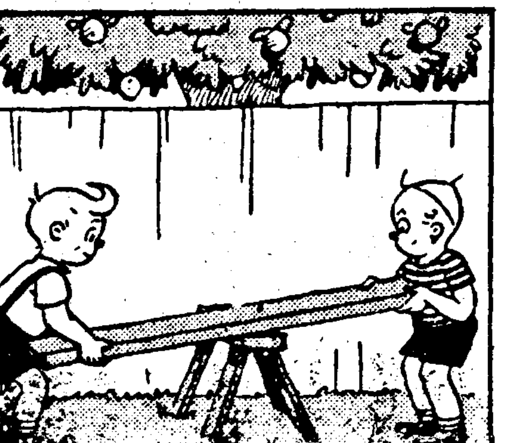
„Jakkes!" zei de hoogmoedige bezem, en er drupten wéér een paar tranen langs zijn dikke steel. „Ik heb genoeg van het leven hier! Als straks de staldeur opengaat, loop ik weg, en die nare Jaap zal aardig benen moeten maken, als hij mij wil inhalen, hoor! Ik ga...."

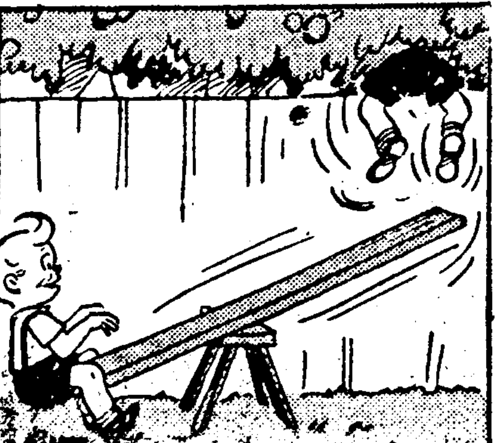
„Wat liggen wij nú toch lekker op dat frisse stro!" zei een van de koeien tevreden tot haar buurvrouw.

„Ja nou!" antwoordde die blij. „De hele stal is zo lekker schoon. Maar.... dat hebben wij aan die mooie, nieuwe bezem te danken, hoor! Ik hoop, dat hij maar lang bij ons blijft!"

Kijk, dacht de bezem, dat is toch wel aardig van die koe! En opeens vond hij het al lang zo erg niet, dat hij geen bloem, maar een heel gewone bezem was. Hij begreep, dat hij deze dag toch eigenlijk duizendmaal nuttiger besteed had dan de vorige in het lege perk, en dat hij niet alleen geweldig trots, maar ook verbazend.... **dom** was geweest.

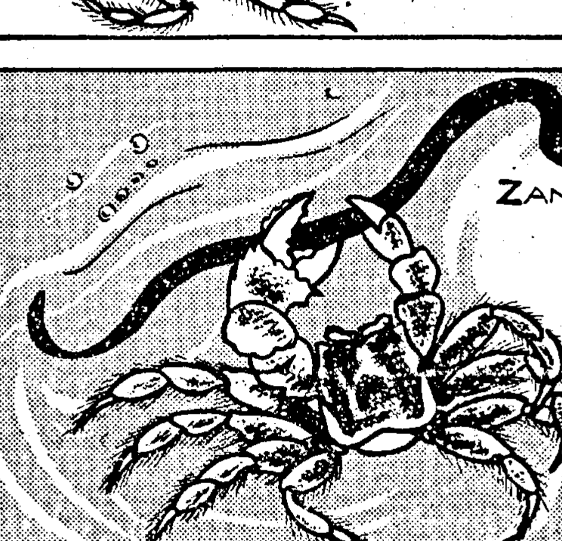

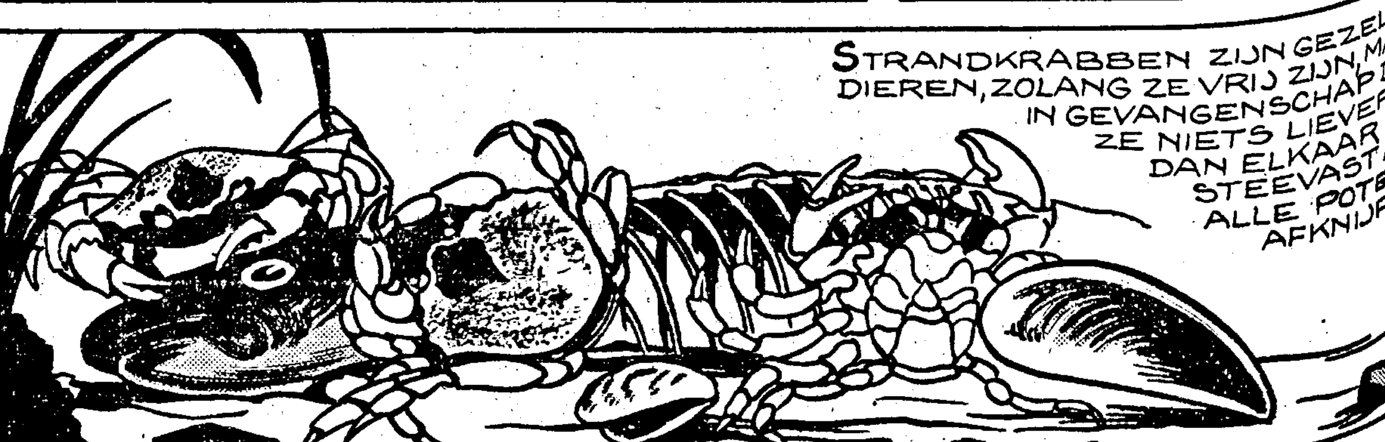

HET EEKHOORNTJE

Een leuk springertje, dat nog altijd veelvuldig in de bossen voorkomt, is het eekhoorntje. Wel wordt het veel vervolgd. De jachtopzieners hebben er een hekel aan, omdat het nogal schade doet aan de jonge aanplantingen en de jongens vinden het een leuk beestje om in een kooi te zetten.

Maar van uitsterven is geen sprake. Dikwijls, wel drie tot vier keer in een jaar, liggen er immers jonge eekhoorntjes in het nest.

Dit nest bouwt de lenige springer boven in een boom. Het is een hol nest, dat het eekhoorntje dikwijls maakt van een oud verlaten of een veroverd vogelnest.

Voedsel vindt het eekhoorntje genoeg in het bos, want kieskeurig is het in het geheel niet.

Eikels, beukenootjes, zaad uit dennekegels, knoppen van bomen en struiken, paddenstoelen, bessen, boomschors, vogeleieren, jonge vogeltjes, larven en rupsen, kortom, alles is van zijn gading.

In de winter is deze voedertafel in het bos natuurlijk minder rijkelijk gedekt. Maar de eekhoorn weet raad.

In de zomerse dagen en in het najaar legt hij voorraden aan. De springer zoekt overal voedsel op, dat een poosje goed blijft, en bergt dat op: in holle bomen, in een oud verlaten nest, onder een hoop bladeren of in een gat in de grond.

Daarmee is de eekhoorn erg druk. Toch doet hij het niet zo verstandig, want het is wel gebleken, dat het dier 's winters al die verschillende plaatsjes niet meer weet. Door het overal wegstoppen van zaden, die in de lente ontkiemen, draagt de eekhoorn onbewust bij tot verjonging van het bos.

Zodra het echt koud begint te worden, kruipt de eekhoorn in zijn warme nest. Hij ligt er de dagen te verdoezelen, zonder een echte winterslaap te houden. Af en toe begint de honger hem te plagen. Als het dan buiten niet al te slecht weer is, zoekt de eekhoorn één van zijn voorraadschuren op, om zijn buikje weer te verzadigen.

Bij mooi zonnig winterw springt het slanke diertje met zijn gespierde pootjes weer even r nig, maar al gauw zoekt het zijn warme nestje weer op.

Vooral aan sneeuw heeft de eekhoorn een hekel. Dan kruipt hij maar liever niet uit het nest te voorschijn. Het is alsof de dieren het weten, dat ze zich in de sneeuw gauw verraden. Blijft het bos heel lang bedekt met sneeuw en kan het eekhoorntje zijn voorraden niet spoedig vinden, terwijl het lange tijd erg koud is, dan wordt het gevaarlijk en loert de dood in het eekhoorn nest.

Zodra echter het weer iets beter wordt in het voorjaar, is het niet terleed weer gelden en [illegible] liggen er in Januari-Februari al weer jonge pluimstaartjes boven in de dennebomen.

Het is een leuke springer, de bossen en laat dit beestje dan iets schadelijk zijn, missen zouden we het toch niet graag. v.d.B.

Actuele kwesties in Arubaanse Eilandsraad

EMAN stelt voor vakbonden niet als bona fide te erkennen

Agitators moeten van het eiland verwijderd worden

Oranjestad. — Om precies 20 uur opende gisteravond de Voorzitter de openbare vergadering van de Eilandsraad. Alle leden waren aanwezig met uitzondering van de heer J.E. Irausquin die buitenlands vertoeft, en de AVP-fractie. De AVP-fractie kwam nadat de ingekomen stukken behandeld waren. De verbouwing van de Openbare Leeszaal tot kantoor van de Centrale Tabuleerd'enst en de bedreiging van de economie van het eilandgebied door buitenlandse inmenging in inheems vakverenigingsleven waren de enige punten van de agenda waarover gediscussecrd werd. Als toehoorder zagen wij nog het Statenlid Erasmus in de zaal en de publieke belangstelling was buitengewoon groot.

De ingekomen stukken werden vlot behandeld, waarvan de meeste naar de afdeling werden verwezen. Als laatste ingekomen stuk was nog binnengekomen een brief dd. 6 September van 24 chauffeurs van huurwagens, allen van San Nicolaas; In dit schrijven berichten zij, dat hen ter ore was gekomen dat het B.C. in overweging had genomen het aantal vergunningen voor H-wagens uit te breiden, waartegen men protesteerde. Dit werd eveneens naar de afdeling verwezen.

De eilandsverordening betreffende de G.K.M.-bestrijding werd aangenomen en de machtiging tot credietverlening voor het Wilhelminapark werd bij acclamatie goedgekeurd.

De Tabouleerdienst

De brief dd. 1 September van het B.C. aan de Raad, betreffende crediet voor verbouwing van de voormalige bibliotheek ten behoeve van de centrale tabuleerdienst, ontmoette tegenstand bij de UNA en AVP, althans men was het niet eens met de spoed, welke betracht werd. Het betreft hier een bedrag van f 43.500.—, dat in de 3e wijziging van de begroting voor 1955 zal worden uitgetrokken en het B.C. vroeg, vooruitlopende op deze wijziging reeds nu over dit bedrag te mogen beschikken. De heer Werleman kon niet begrijpen waarom er nu plotseling zulk een haast bij was en gaf er de voorkeur aan, dat dit punt van de agenda naar de afdeling verwezen zou worden om het rustig onder het oog te kunnen zien. De Voorzitter gaf een uitleg waarom men er spoed mee had, doch de heer Werleman bleef op zijn standpunt. Gedeputeerde Oscar Henriquez deelde hierop mede, dat hij eigenlijk niet voor afwijking van de gewone procedure was, doch dat hij door de omstandigheden gedwongen hier thans van af moest wijken. De contracten waren reeds getekend en de machines besteld, want immers werd het B.C. daartoe machtiging gegeven. Nu zullen electrische installaties aangelegd moeten worden, want de machines worden eind November verscheept. De ambtenaren, die in Caracas worden opgeleid, worden terugverwacht in de maand December. Indien er dan gewacht moet worden op het gebouw, dan zal dit financiële consequenties ten gevolge hebben.

De heer Werleman merkte hierbij op, dat indien deze vergadering niet door enkele leden was aangevraagd, men het onderwerp toch ook later behandeld zou hebben. De heer Finck gaf ook toe, dat het niet de juiste procedure was, doch men gaf toch weleens meer toestemming voor credietverleningen, zelfs telefonisch. Waar reeds vroeger de instelling van een centrale tabuleerdienst werd behandeld en goedgekeurd, zou zijn fractie nu voor de credietverlening stemmen. Het ontwerp werd daarop in stemming gebracht om dit naar de afdeling te verwijzen en verworpen met 14 tegen 6 stemmen. Speciaal werd verzocht het te omschrijven, dat de credietverlening werd goedgekeurd onder aantekening, dat de UNA- en AVP-fractie er tegen waren.

De economie in gevaar

Het laatste punt van de agenda bestond uit 3 delen. De heer Eman, als een der aanvragers voor deze vergadering en wel in het bijzonder voor dit laatste punt, nam het woord. Spreker weidde uit over de pogingen tot uitbreiding van haven- en luchtverkeer en hij zeide dat het te bezien viel of de olie-industrie voor dit gebiedsdeel van langdurige aard zou zijn.

Dat het de enige bron is van de welvaart was een niet te loochenen feit. De verwikkelingen in de arbeidswereld hadden echter het bestaan van deze bron in gevaar gebracht en de goede naam van dit gebied in opspraak gebracht. Uiteindelijk is deze goede naam onaangetast gebleven.

De oorzaak dat de bron van onze economische welvaart in gevaar is komen te verkeren is te wijten aan de acties van de vakbonden, welke hoofdzakelijk tegen de Lago waren gericht. Men had Amerikaanse bonden aangezocht en enige ongeschoolde arbeiders werden gevonden als marionetten te dienen. Dat was de dank van sommige hier hun brood verdienende vreemdelingen. Men tekende de Lago-werknemers uit als lijfeigenen, die slavenwerk verrichtten. De Regering speelde onder een hoedje met de vakbond, die het aan de leden van deze bond had te danken, dat zij aan de macht was gekomen. Men verwachtte dan ook een tegenprestatie. Minister v.d. Meer was immers rechtskundig adviseur van de bond.

Wat had de Landsregering gedaan? Slechts een niets-zeggende verklaring gegeven. Het Bestuurscollege had een, zo mogelijk, nog minder zeggende verklaring gegeven. Spreker zei, dat men blijkbaar niet besefte dat de Amerikaanse vakbonden tegenstrijdige, althans andere belangen hadden dan de economie van Aruba. De heer Eman vroeg zich af, of het B.C. het standpunt van de Venezolaanse Regering wel kende en of partijbelangen hoger gesteld werden dan de levensbelangen van Aruba's bevolking.

Spreker deed daarom het voorstel om de meerbedoelde vakbonden niet als bona fide vakverenigingen te erkennen, hen geen enkele steun te verlenen, buitenlandse politieke leiders — onder welke benaming dan ook — toelating tot dit eilandgebied te weigeren en dat agitators van het eiland verwijderd zouden worden (bijval van het publiek).

De heer Lopi Beaujon merkte op, dat de heer Vermeulen indertijd door de heer Eman op Aruba was gebracht en nog wel met (de bekende communist) Wagenaar. Toen in 1951 een staking uitbrak op de Lago — de eerste in de geschiedenis van dit eiland — was het toenmalige Bestuur niet bij machte hier iets tegen te doen.

Spreker verklaarde op Curaçao zelf ruzie gehad te hebben met Sternback en dat hij ook niets voelde voor buitenlandse inmenging. De gelden, welke de bond had, zijn thans op mysterieuze wijze verdwenen.

De heer Eman sprak met klem tegen, dat hij de heer Vermeulen op Aruba had gebracht, evenmin Wagenaar en deze vakbondleiders nimmer enige steun had verleend. Evenmin had de toenmalige Arubaanse Arbeiders Bond iets met deze leiders uit te staan. De genoemde heren maakten deel uit van een buitenlandse afvaardiging. Spreker verklaarde niets tegen een vakvereniging te hebben, slechts was hij tegen buitenlandse inmenging. Hij erkende dan ook het recht van de arbeiders zich te verenigen. Hij nam daarom stelling tegen de lage insinuaties van de vorige spreker. Hij verzocht de Raad politiek buiten deze kwestie te houden, want er waren veel groter belangen op het spel. Hij vroeg daarom eendrachtige samenwerking en partij en politiek er buiten te houden.

De heer Finck vreesde, dat het voorstel van de heer Eman een omgekeerd resultaat zou opbrengen en hield zich liever aan het uitgeven van een communiqué, zowel vanwege de Centrale Regering als van het Bestuurscollege. In het onlangs uitgegeven communiqué stond reeds, dat de Regering niet zou gedogen, dat de economie in gevaar zou worden gebracht. Spreker verklaarde dat zijn fractie geen verplichtingen had aan enige vakbond. Toelating en uitzetting waren zaken, welke de Landsregering aangaan en hij meende dan ook, dat de Raad zich daar buiten diende te houden.

De heer Beaujon zeide nog, dat er slides gemaakt waren in de tijd van Vermeulen en Wagenaar en dat deze gebruikt werden om propaganda te maken, doch de heer Eman verklaarde dat beide voornoemde heren nimmer de gast zijn geweest van de Arubaanse Arbeiders Bond. Hij verzocht daarom nogmaals aan het B.C. maatregelen te nemen in het belang van het eilandgebied.

De Voorzitter gaf toe, dat de verklaring van het B.C. inderdaad voorzichtig was opgesteld, doch volgens hem sloot deze echter alles in. Het was te begrijpen, dat het B.C. zich in een moeilijke positie zag geplaatst. Dat de huidige vakbond geen bona fide vakbond zou zijn, was zo maar niet te verklaren. De feiten, welke de heer Eman opnoemde waren het B.C. wel grotendeels bekend en hij zegde dan ook toe, dat het voorstel van de heer Eman in ernstige studie genomen zou worden.

De heer Henriquez had de laatste 3 jaar steeds vernomen, dat er stappen genomen diende te worden en maatregelen diende genomen te worden om de economische basis van het eilandgebied te verbreden, doch van een daadwerkelijke stap of maatregel had hij niets kunnen bespeuren. Wel had hij kunnen constateren, dat de conjunctuur sterk was achteruitgegaan. Dat het noodzakelijk was, dat de economische basis verbreed moest worden, daarover waren allen het wel eens, maar doordat er nauwelijks genoeg geld over was zal de verbreding van genoemde basis, waarvoor vanzelfsprekend veel geld nodig zal zijn, zeer moeilijk zijn.

De heer Werleman wilde het uitgestippelde plan van het B.C. als een eerste stap beschouwen. Dat er telkens gesproken werd over „de huidige toestand in aanmerking genomen", was voor hem een teken, dat er iets loos was. Voor spreker stond het wel vast, dat het B.C. ook wel zou weten, dat de meer genoemde vakbond organisatie geleid werd door organisaties in het buitenland en dat fondsen voor het buitenland beschikbaar waren gesteld. Hij vroeg zich daarom af waarom de tweede stap niet genomen werd.

De Voorzitter beloofde de heer Eman nogmaals dat het B.C. zijn voorstel in ernstige studie zou nemen.

Daar de nodige stukken niet ontvangen waren, verzocht de heer Eman punt 7.b, het verlenen van studiebeurzen en het geven van studieopdrachten door het eilandgebied, van de agenda af te voeren.

De schoolgelden

De heer Dominico Croes (AVP) sprak over het afschaffing van schoolgelden en het gratis vervoer van schoolkinderen. Hoewel dit onderwerp in het verleden reeds ter sprake was gekomen, waren er tot nu toe in het geheel geen stappen genomen. Spreker verzocht derhalve bij de opstelling van de begroting voor 1956 daarmede wel rekening te willen houden. Hij hoopte dat het Bestuurscollege met definitieve voorstellen zou komen.

De Voorzitter maakte er de vorige spreker op attent, dat door de vorige Eilandsraad over dit onderwerp werd gesproken, doch dat dit voor deze Raad nieuw was. Bovendien zouden de financiële consequenties terdege bekeken moeten worden, want het moest uit de lengte of de breedte. Nadat de financiële gevolgen bezien waren, zou overwogen kun nen worden deze op de 1ste aanvullende begroting te plaatsen. Reeds 20 jaar geleden werd dit onderwerp aangesneden, doch om de financiële consequenties, welke van verstrekkende aard zijn, ook voor de leerplicht, is men nimmer met definitieve voorstellen gekomen. Spreker meende echter dat het B.C. niet onwillig was een en ander in studie te nemen. Niets meer aan de orde zijnde, werd de vergadering gesloten om 21.25 uur.

Vergat zijn reservewiel

Oranjestad. — C.W. had Zaterdag met een bestelwagen vuilnis gebracht naar de verbrandingplaats op het Parkietenbos. Hij had bij het uitladen het reservewiel met band zolang op de grond gelegd en had deze bij het wegrijden vergeten. Bij zijn terugkomst was het wiel verdwenen.

Inbraak Coca Cola fabriek

Oranjestad. — De heer E.P. deed aangifte van diefstal met braak in de Coca Cola fabriek gedurende het afgelopen weekeinde. Men had de pennen uit de scharnieren van de buiten- en kantoordeuren geslagen en had zich verder door het uitlichten van de deuren toegang tot fabriek en kantoor verschaft. Het bureau was geforceerd en geld was er uit verdwenen.

Wnd. Gezaghebber beëdigd

Oranjestad. — Gistermorgen werd de heer Porfilio Croes als waarnemend Gezaghebber beëdigd.

Eerste lading steenslag

Oranjestad. — Gistermorgen kwam de eerste truckladìng steenslag voor het terrein van de Openbare Leeszaal, waarmede nu ook het terrein rondom het prachtige gebouw onder handen wordt genomen.

Kerk Brasil Zaterdag opgeleverd

Oranjestad. — Naar wij van de zijde van de Bouw Mij. Aruba vernemen, ligt het in het voornemen de Kerk van Christus Koning te Brasil Zaterdagmorgen a.s. op te leveren.

Autoraces op Aruba na bezoek van Koninklijk Paar

Oranjestad. — Geruime tijd geleden wisten wij reeds te berichten, dat er op het nieuwe vliegveld autowedstrijden zouden worden gehouden. Binnenkort zal het inderdaad zover zijn, n.l. op Zondag 23 October, direct nadat het Koninklijk paar zal zijn vertrokken. De organisatie gaat uit van (R)acing (A)utomobiel (C)lub West, afdeling Aruba. Daartoe werd gisteravond ten huize van dr. P. Groenhart een vergadering gehouden, waaraan ongeveer 20 personen deelnamen. Deelname door sportrijders uit andere landen werd in uitzicht gesteld.

De organisatie van de autowedstrijden is veelomvattend, vandaar dat er verschillende commissies in het leven zijn geroepen. Deze zijn 1. Ontvangst-, 2. Baan-, 3. Veiligheids-, 4. Financiële-, 5. Propaganda-, 6. Sport- en 7. Technische Commissie.

Daar er entree voor de bezoekers geheven zal worden, hoopt men een batig saldo te krijgen, hetwelk het Prins Bernhard Fonds ten goede zal komen. De inschrijving voor de wedstrijden is echter kosteloos.

Er zullen verschillende races gehouden worden w.o. die van 10 ronden, elk van 3750 meter, een „Sprint à Deuxe" over 3/4 mijl, ook voor dames en een gezamenlijke handicaprace over 10 ronden. Het ligt verder in de bedoeling vier hoofdprijzen uit te loven voor de best geplaatsten. In geen geval worden geldprijzen uitgeloofd. Prijzen kunnen bestaan uit bekers, medailles, gasolinebonnen, auto-onderdelen en accessories, e.d.

Het spreekt vanzelf dat de autotypen in klassen zullen worden verdeeld, z.a. cylinderinhoud tot 3000 cc, boven 3000 cc, enz. zodat het er weinig toedoet met welk merk men aan de race zal deelnemen.

Regelmatig zullen in de „Amigoe" bekendmakingen worden gedaan betreffende deze wedstrijden.

Ouderdomspensioen wordt verdronken

Oranjestad. — De vrouw L. C. wonende in de omgeving van Sta. Cruz kwam zich bij de politie beklagen over haar zwager, dat deze zijn ouderdomspensioen omzette in drank. Zij zelf verkeerde ook onder lichte invloed, want had met haar man ook juist het pensioengeld gehaald. Zij waren schijnbaar uitgenodigd voor een hartversterking.

Bonairiaans Gezaghebbershuis wordt gerepareerd

Kralendijk. — Naar wij vernemen, is men druk bezig het Gezaghebbershuis te repareren, daar dit gebouw als verblijf zal dienen voor H.M. de Koningin bij haar as. bezoek aan Bonaire. Men hoopt tegen die tijd klaar te komen met de werkzaamheden, maar al dit niet het geval is, zal H.M. haar intrek nemen in het Pasanggrahan.

Consul de Lima van Bonaire naar Aruba overgeplaatst

Kralendijk. — Woensdag as. zal de heer J. de Lima S., consul van Venezuela op Bonaire, ons eiland gaan verlaten. Door zijn Regering werd hij onlangs benoemd tot consul op Aruba, waar hij de heer Avendaño zal gaan vervangen. De heer De Lima, die ongeveer drie jaren op Bonaire gewerkt heeft, is een zeer geziene figuur, die zich gedurende die tijd veel vrienden heeft gemaakt.

Wij wensen de heer De Lima en diens echtgenote een goede reis toe, en een prettig verblijf op ons zustereiland. De nieuwe consul, de heer Jaime, komt Dinsdagmiddag hier aan.

CURACAO

MILITAIRE KAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — De militaire kampioenschappen werden gisteren voortgezet met schieten op geweer en pistool, volleybal en voetbal.

De uitslagen luidden:

Geweerschieten: 1. Sgt Marns De Wit met 151 pt (Suffisant); 2. Marn. I. v.d. Jagt met 142 pt (Aruba); 3. Sergt Marns Roest met 142 pt (Suffisant).

Pistoolschieten: 1. Kapt. Marns Middelhof (Suffisant); 2. Sergt Marns Roest (Suffisant) en 3. Kapt. Marns Keyzer (Aruba), alle drie behaalden 44 pt.

Voetbal: Willem v.d. Zaan — Luchtvaartdienst 3—7; Marine Basis — Suffisant 0—4.

Volleybal: Willem v.d. Zaan — Luchtvaartdienst 0—3; Marinebasis — Suffisant 0—3.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 2 lichte aanrijdingen. Op een landweg lopende door Mahuma werd gisteren een aanrijding gemeld tussen een personenauto en een autobus. Beide voertuigen werden aan de voorzijde beschadigd en beide bestuurders hebben schuld.

Op de Caracasbaaiweg t.h.v. perceel 122 werd gistermiddag een aanrijding gemeld tussen een jeep en een autobus. De oorzaak van de aanrijding is gelegen in het feit dat de autobus op het moment dat de jeep inhaalde naar links insloeg. Beide voertuigen werden werden zwaar beschadigd, persoonlijke ongelukken deden zich niet voor.

Journaal van de Mobiele brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 7 P. V.'s op en verleenden 8 maal assistentie. Gisteren werd tweemaal brand gemeld. Omstreeks 4.30 een grasbrandje in de Leeuwenhoekstraat, en om vijf uur brand in de Penstraat. Beiden werden met de boostertank geblust.

Chino li wong

Willemstad. — Gistermiddag werd in een restaurant in de Madurostraat assistentie gevraagd voor twee vechtende mannen. Bij aankomst van de patrouille werd een man C. aangetroffen die van de chinees H. een flinke klap tegen zijn kaak had gekregen. Het was met een grapje begonnen en met klappen geëindigd.

IN VRIJHEID GESTELD

Willemstad. — Ten aanzien van de meineedzaak De V. meldden wij nog, dat practizijn Rojer voor zijn cliënt onmiddellijke in vrijheidstelling bepleitte. De rechter ging hiertoe over, zodat De V. gisteren nog op vrije voeten werd gesteld. Zoals bekend eiste de advocaat-generaal 1 jaar met aftrek. De uitspraak is bepaald op Dinsdag 20 dezer.

Punda-perikelen

Willemstad. — Aan de wacht verscheen de man M. die aangifte deed contra de man R. Deze had hem een paar fikse klappen op zijn oog gegeven.

Willemstad. — Door de recherche werd gisteren in verband met de diefstal in de Saturnusstraat de 16-jarige A. aangehouden, die er van verdacht werd een geldsbedrag te hebben weggenomen. A. is aan de Kinder & Zedenpolitie overgegeven.

Los Angeles. — Kolonel Hanes van de Amerikaanse luchtmacht heeft het wereldsnelheidsrecord verbeterd met een F-100-C Super Sabre. Hij vloog op een hoogte van 12.000 meter en bereikte een snelheid van 1.323 km per uur. Het officieel bevestigde record staat op 755 mijl (1.212, 5 km) per uur, dat bijna twee jaar geleden op geringe hoogte gevestigd werd door luitenant-kolonel Pete Everest in een F-100.

Madresma wint 10 km-wedloop door Paramaribo

Paramaribo. — Gisteren werd de jaarlijkse Sportweek gesloten met de traditionele 10 km. wedloop dwars door Paramaribo, vooraf gegaan door een fikse regenbui. De 29-jarige Rudolph Madresma won op overtuigende wijze de 10 km. Bij de eindstreep gekomen had hij een voorsprong van enkele honderden meters op zijn rivaal Soekram, die het vorig jaar won. Madresma deed over de afstand 31 min. 11,4 sec., en Soekram, die als tweede de eindstreep naderde, 32 min., 12.8 sec. Madresma ontving uit handen van Z. Exc. Gouverneur Klaassesz, de door hem persoonlijk uitgeloofde prijzen. Bij deze gelegenheid hield Z. Exc. een korte toespraak, waarin hij memoreerde, dat dit de laatste maal is, dat hij deze plechtigheid volbrengt. Een teken, dat Gouverneur Klaassesz Suriname gaat verlaten.

6½ % van Nederlandse export gaat naar Latijns Amerika

Uitvoer naar Ned. Antillen en Venezuela stijgt jaarlijks

Utrecht. — De totale Nederlandse uitvoer naar Latijns Amerika vertoont in de laatste jaren een duidelijk stijgende lijn. Zij vertegenwoordigt thans 6½% van de totale Nederlandse export tegen 4½% in 1953. De stijging is verder in verhouding aanzienlijk groter dan die van de uitvoer naar andere landen. Globaal gezien — zo vertelde de secretaris van het Instituut voor Latijns Amerika de heer van Oosten tijdens een bezoek aan de Utrechtse najaarsbeurs, is de ontwikkeling wel bevredigend, maar bezien bij de stand van zaken van de export per land, dan geldt dit slechts voor enkele landen als wij zeggen dat wij tevreden zijn.

Daarmede doel ik op Venezuela, en de Nederlandse Antillen waarheen elk jaar de uitvoer is gestegen; in mindere mate geldt het voor centraal Amerika en Peru, voor Mexico, Colombia en Argentinië, maar zeker voor de andere landen, waarheen de Nederlandse exporteurs zo af en toe maar eens wat verkopen. De handel verloopt dan ook schoksgewijs. Zeer duidelijk blijkt dit uit de cijfers ten aanzien van Brazilië.

De heer van Oosten deelde mede dat naar zijn mening de handel op Latijns Amerika zich langzaam aan geconsolideerd heeft. Nederland heeft zich wel bewust gericht op dollarmarkten die men vindt in Peru, Venezuela, Colombia, Centraal Amerika, Mexico en Cuba. De Nederlanders zijn opgewassen tegen de concurrentie op deze markten. Hoewel er af en toe nieuwe gezichten verschijnen is de belangstelling van Nederlandse zijde vrij constant terwijl de ingeburgerde exporteurs een toenemende activiteit aan den dag leggen. Het verwonderde de heer van Oosten dan ook niet dat hij een maand na de aankondiging van een nieuwe reis van vier maanden naar Latijns Amerika zijn portefeuille vol had met opdrachten van het Nederlandse bedrijfsleven. Op 1 November a.s. vertrekt hij voor een tocht door Mexico, Centraal Amerika en het Caraibische gebied. In 1952 maakte hij zijn eerste reis namelijk naar Mexico; in 1954 zijn tweede waarbij hij door geheel Zuid Amerika zwierf.

„Thaletas" aan KNSM-vloot toegevoegd

Westerbroek. — Dinsdag is opnieuw voor de KNSM een schip tewatergelaten. Het m.s. „Thaletas" werd gedoopt door mevrouw Smit-Graham, een schoondochter van de oudste directeur van E. J. Smit en Zoons Scheepswerven in Westerbroek. Het is een van een serie schepen van het open shelterdektype. Het heeft een draagvermogen van circa 905 ton. De snelheid van 10 3/4 mijl bedragen. Het schip wordt o.m. voorzien van zeer moderne nautische apparatuur, radiotelefonie, electrisch hydraulische stuurinrichting, mechanische ventilatie van de ruimen. De bouw geschiedt onder de hoogste klasse van Lloyds met een certificaat van de Scheepvaartinspectie voor onbeperkte vaart. Het is voor het varen in gebieden met veelvuldig ijs voorzien van een speciale ijsversterking volgens voorschriften van Lloyds. Ook dit schip kreeg een naam uit de mythologie. Thaletas was een beroemde lierzanger en toonkunstenaar van Creta, die op bevel van het Orakel van Delphi naar Sparta geroepen werd om na een pest de stad door godsdienstige plechtigheden te reinigen.

Biedt hen de helpende hand

Ontslagen gevangenen hebben het heel moeilijk

Ook U kunt hen uit de gevangenis houden

Voor mij, in het bezoekkamertje van de gevangenis, zit een gedetineerde. Hij is nog jong. Hij heeft zich vergrepen aan andermans goed, niet éénmaal, maar verscheidene malen. Hij zit ook niet voor het eerst, o neee, reeds voor de 4e maal. Hij heeft een lange lijst van inbraken op zijn strafkaart staan. Hij heeft het zelfs eens gepresteerd ergens in te breken en een jaar later precies op dezelfde dag hetzelfde huis nog eens met een bezoek te vereren.

Wij noemen het al „stom" om na gestraft te zijn opnieuw aan het gappen te slaan, maar voor zoiets brutaals kunnen wij geen woord vinden. Toch hebben wij met hem te doen. Is het niet zielig nog geen 25 jaren oud te zijn en dan al een lang strafregister te hebben.

Wat moet dat later worden. Hij heeft practisch geen kans meer ergens aan werk te komen. Hij heeft het voor zichzelf onmogelijk gemaakt. En toch is het geen kwaad joch. Ik geloof zelfs, dat hij nu deze wijze van leven beu is en dat het eindelijk tot hem is doorgedrongen, dat hij toch voor iets anders op de wereld is.

Ik heb wel anderen meegemaakt, waar eenvoudig niet mee te praten viel, die verbitterd waren en ontevreden. Zo ging er laatst een van me weg met de woorden: „Ik zal nog wel eens zien, wat ik met ze doen zal"; en hij bedoelde daar zijn vrouw mede, waarmede hij in onmin leeft.

Maar met deze knaap valt te praten en de spijt, die hij toont, is, geloof ik, wel echt. Ik heb dan ook met hem te doen, maar misschien heb ik nog meer te doen met zijn ouders. Lieve, goede, hartelijke mensen, die in een vriendelijk huisje wonen, omgeven door groen en bloemen. Hij is hun enig kind.... Zij gaan diep onder de schande gebukt en ondervinden er erg veel verdriet van. Alles hebben ze gedaan om hem een goede opvoeding te geven. Zij hebben hem niet verwend, integendeel eerder klein gehouden. Moeder bracht hem naar school en 's middags werd hij weer op tijd thuis verwacht. Op straat spelen werd niet geduld. Vriendjes had hij niet veel.... Maar misschien was de opvoeding, die zijn goede ouders hem voor zijn bestwil gaven, te streng.

De opvoeding

Het schijnt zo, want toen hij wat groter werd, brak hij los. Hij was niet meer thuis te houden, bleef lang van huis weg, bedroog zijn ouders, eerst in het klein, later in het groot. Hij ondervond de spanning van het op eigen voeten staan, iets zelfstandig te ondernemen. Viel in handen van verkeerde vrienden, en bleek niet bestand tegen de verlokkingen van het leven. Hij was als een teer kasplantje verzorgd en groot gebracht, nu wreekte zich deze opvoedingsmethode en toonde hij alle weerstand te missen.

Voor mij zit een gedetineerde en ik denk onwillekeurig aan de vele jongens en meisjes in onze opvoedingsgestichten, waar religieuzen hun uiterste best doen met liefde, geduld en toewijding de aan hun zorg toevertrouwde kinderen op te voeden.

Zij zijn ondergebracht in gebouwen, die de openbare critiek kunnen doorstaan. Wij mogen gerust zeggen, dat met de zuinig verleende subsidie wonderen worden gewrocht, die onze grootste bewondering moeten afdwingen.

Maar ondanks alle goede zorgen en offers gebracht voor de opvoeding van deze pupillen, is het geen zeldzaamheid, dat oud-leerlingen derailleren.

Nu is het helemaal geen originele gedachte om dit te wijten aan de te grote overgang van het Gesticht leven naar het velle leven, van het leven onder toezicht naar het moeten staan op eigen benen, van het geleid worden naar het zichzelf leiden.

Maar is het niet dood jammer, dat de Overheid, die zoveel geld jaar in jaar uit besteedt aan de opvoeding van wees- en voogdijkinderen, het aan het toeval overlaat of deze kinderen als ze de leeftijd hebben bereikt het Gesticht, hun 2e Tehuis, te verlaten, ook werkelijk in staat zijn op eigen benen te staan. Het gaat niet aan ze eenvoudig maar op straat te zetten, als ze de leeftijd hebben bereikt, dat ze vertrekken kunnen.

Vandaar dat reeds ongeveer 4 jaren geleden de samenstellers van een Memorandum inzake Kinderbescherming in de Nederlandse Antillen schreven op pag. 3 ad. b:

„Wanneer de opvoeding gedurende jaren binnen de beslotenheid van een gesticht wordt gevolgd door plotselinge algehele vrijheid in de maatschappij, dan bestaat er groot gevaar, dat de pupil deze weelde niet kan dragen, en wederom mislukt. Zo gaat menigmaal, in zeer korte tijd, het werk van jaren van heropvoeding verloren. Ter voorkoming daarvan plegen tegenwoordig TWEE MIDDELEN te worden toegepast: VOOREERST een verblijf van de pupil, in de laatste tijd voor het verkrijgen van de algehele vrijheid, in een zg. TEHUIS VOOR HALVE VRIJHEID, d.w.z. een tehuis, dat aan zijn pupillen een GECONTROLEERDE VRIJHEID biedt: overdag werken de jongens en meisjes in de stad en hun vertier vinden ze daar eveneens, maar bij dit alles wordt — zo ongemerkt mogelijk — een oogje in het zeil gehouden, terwijl het tehuis voor de pupillen hun home is, waar niet alleen nachtverblijf, maaltijden genoten worden, maar waar ook doorgaans de avonden worden doorgebracht onder een begrijpende, meelevende en stimulerende leiding.

In de tweede plaats is de „nazorg" een uitstekend middel om de in de vrije maatschappij teruggekeerden voor afglijden te behoeden. Een **nazorgkracht** — bij voorkeur iemand, die de betrokken pupil reeds kent, diens vertrouwen geniet — helpt hem aan een passende werkkring, houdt contact met hem om hem steeds met raad en daad te kunnen bijstaan, houdt het oog op zijn omgeving, zijn kameraden; dit alles uiteraard niet langer dan nodig is, maar een jaar of langer is er toch gauw mede gemoeid.'

In verband hiermede is het ook zeer instructief te lezen hetgeen dr Mulock H. in zijn uitvoerig rapport van 7 Augustus 1953 over Kinderbescherming in de N.A. heeft geschreven over deze materie. Hij spreekt zowel in verband met G.O.G. (pag. 28) als in verband met Scherpenheuvel (pag. 33) over de oprichting van een tehuis voor werkende jongens, dat men als „sluis" kan laten fungeren, om de jongens geleidelijk in de maatschappij terug te brengen. Nu is het G.O.G. in het gelukkige bezit gekomen van een nieuw paviljoen, dat plaats biedt aan 16 jongens, waar de jongens zullen worden ondergebracht, die reeds buiten de instelling werkzaam zijn.

Scherpenheuvel en Santa Rosa evenwel moeten hun pupillen naar hun oude milieu terugsturen zonder de proef te kunnen nemen of ze bestand zijn tegen deze overgang, zonder hen gedurende een bepaalde tijd vaderlijke of moederlijke steun en leiding te kunnen geven nu ze nieuwe ervaring opdoen, die over hun hele toekomstige leven kunnen beslissen. Het moet wel een grievende teleurstelling zijn voor de opvoeders, die als levenstaak hebben gekozen wees- en voogdijkinderen tot degelijke mensen op te voeden, soms te moeten zien, dat al hun offers en moeiten vergeefs zijn geweest; dat hun woord, hun wijze lessen blijkbaar zo spoedig in de wind worden geslagen.

Gelukkig is het een troost, dat velen van hen zich later weer herinneren, hetgeen zij in het Gesticht hebben geleerd en deze herinnering kan hun behoud zijn.

Meer vertrouwen

Voor mij zit de jeugdige gedetineerde...... hij draagt geen gevangeniskleding..... is niet lang gestraft, maar zijn straf is lang genoeg. Elke dag in de gevangenis doorgebracht beroofd van je vrijheid, opgesloten achter ijzeren tralies, duurt een eeuwigheid langer dan de dag in volle vrijheid.

Ik denk aan zijn lieve moeder, aan zijn vader, een stille, arbeidzame man. Ik denk aan alle moeders, die met liefde hun kind hebben gekoesterd en dagen en nachten voor hun kind hebben doorwaakt en die nu door datzelfde kind worden vergeten.

Ik denk aan alle moeders, die gebukt gaan onder het verdriet van de misstappen van hun kinderen. In veel gevallen kunnen we zeggen, als die vader of die moeder maar beter waren geweest, dan zou hun kind niet zijn afgegleden — De appel valt niet ver van de boom — maar in dit geval waren vader en moeder goed.

Wij zouden dergelijke ouders willen adviseren meer vertrouwen in hun kind te hebben, en niet alles zelf te willen regelen, leer het langzaam aan op eigen benen te staan.

En bij de Overheid zouden wij willen aandringen zorg te dragen, dat de Opvoedingsgestichten zo spoedig mogelijk de beschikking krijgen over een afdeling, waarin hun pupillen nog even onder goede leiding blijven staan, terwijl zij buiten het internaat zijn te werk gesteld, totdat zij bewezen hebben geheel op eigen benen te kunnen staan.

Adres van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming: Trompetsteeg 2 — telefoon 11832.

Volgens „Het Vrije Volk" leven oliearbeiders onder behoorlijke sociale omstandigheden

's-Gravenhage. (ANP) - „Het Vrije Volk" heeft in een hoofdartikel onder de titel „De negentiende eeuw" over de vakbondsmoeilijkheden in de Antillen: De Nederlandse Antillen, kortelings gelijkwaardig deelgenoot geworden in het Nederlandse Koninkrijk, tonen ook op ander dan staatkundig gebied tekenen van emancipatie. De arbeiders trachten zich vrij te maken van de patriarchale bejegening door de werkgevers en willen hun eigen vakbonden oprichten. Toegegeven, de vaderlijke bezorgdheid der werkgevers voor het welzijn hunner arbeiders heeft, zeker de laatste jaren, in vele gevallen redelijke arbeidstoestanden niet in de weg gestaan. De arbeiders bij de grote Amerikaanse en Nederlandse petroleumraffinaderijen op Aruba en Curaçao en bij enkele andere grotere bedrijven leven onder behoorlijke sociale omstandigheden.

Wat kunnen de arbeiders nog meer verlangen? De Antilliaanse werkgevers, die zich deze vraag stellen — en zij is de laatste weken herhaaldelijk en in het openbaar gesteld — geven daarmee blijk van waarlijk negentiende eeuwse opvattingen. De ervaring heeft geleerd, dat personeelsverenigingen, zoals die nu op de Antillen bestaan, de sociale taak der vakbonden niet kunnen overnemen. Een onafhankelijke vakbeweging is de enige garantie, dat de belangen der werknemers op de juiste wijze worden behartigd.

De Antilliaanse arbeiders hebben bij hun organisatiewerk de hulp ingeroepen van ervaren vakbond-organisatoren in het buitenland. Op volkomen normale wijze zijn daarvoor ingeschakeld vertegenwoordigers der regionale organisatie van het internationale verbond van vrije vakverenigingen en van het internationale orgaan van petroleumarbeiders. Mocht men echter de commentaren van sommige Antilliaanse en Nederlandse krachten geloven, dan hebben de Antilliaanse arbeiders geen eerzame vakbond-organisatoren, maar baarlijke duivels binnengehaald, die geen ander doel zouden hebben dan de Antilliaanse economie te verkwanselen, de arbeiders aan het buitenland te verkopen en de raffinaderijen tot sluiting te dwingen. Reeds heeft de Lago gedreigd met verhuizing, indien „haar" arbeiders zich zouden aansluiten bij een „buitenlandse organisatie". Enkele andere bedrijven kwamen met soortgelijke bedreigingen.

De Antilliaanse petroleum-industrie is en blijft een kwetsbaar bedrijf. Zij heeft welvaart gebracht en kan die welvaart ook weer doen verdwijnen. Venezuela ziet met jaloerse blik zijn olie voor bewerking naar de Antillen gaan en eist, dat de petroleummaatschappijen in Venezuela zelf raffinaderijen bouwen. Onder die omstandigheden is in de Antillen zoiets als een paniek ontstaan over de organisatie der arbeiders. Maar men vergeet daarbij, dat de buitenlandse deskundigen, zoals in tal van andere op vakbondsgebied „achtergebleven gebieden", alleen autonome Antilliaanse vakbonden zullen oprichten. De autonome bonden zullen straks geheel zelfstandig kunnen beslissen, of en aan welke acties van broederbonden in het buitenland zij eventueel zullen meedoen. Zij zullen er wel voor oppassen de kip met de gouden eieren te slachten.

Voorlopig lijkt de paniek der werkgevers op de Antillen meer op een uiting van de gesignaleerde verouderde opvattingen over vakbondsacties dan op het inzicht van twintigste eeuwse bedrijfsdirecties.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.00 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 10 Sept. 12.00 E. C. de Haseth, Kl. St. Michiel 2 tel. 23179 (Stad)
• Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950.

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 13.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 E. v.d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

Centrale training Ned. elftal

Onder voorzitterschap van de heer G. Kruyver van de technische commissie van de K.N.V.B. hebben Maandagavond te Utrecht 17 van de 36 hoofdklassers een oriënterende bespreking gehouden over de centrale training van de spelers, die voor de Nederlandse A- en B-elftallen in aanmerking komen.

Besloten werd tot eind December in totaal vijf centrale trainingen te houden. De eerste hiervan zal op 6 September in Amsterdam zijn. Voor de interland-wedstrijden Nederland—België op 16 October en Nederland—Noorwegen op 6 November zullen de gekozen spelers vanaf Donderdag voor die data in het C.I.O.S. te Overveen bijeenkomen onder leiding van de bondstrainer M. Merkel, dit op zijn voorstel. Bovendien zullen enige oefenwedstrijden worden gespeeld. De spelers zullen worden verdeeld in een A-groep, waaruit de spelers van het Nederlands elftal zullen worden gekozen en een B-groep, waarbij speciaal de jongere spelers een betere voorbereiding zullen krijgen voor een eventuele plaats in het Nederlands elftal.

De Nederlandse delegatie naar de Ver. Naties

's-Gravenhage. — Van de Nederlandse delegatie naar de tiende algemene vergadering der Verenigde Naties, die 20 September te New York bijeenkomt, zullen behalve de minister zonder portefeuille mr J.M.A.H. Luns, die de delegatie zal leiden, deel uitmaken mr C.W.A. Schurmann, de permanente vertegenwoordiger van Nederland bij de V.N., prof. dr L.J.C. Beaufort o.f.m., lid van de Eerste Kamer, de Tweede-Kamerleden J. de Kadt en mej. dr J. Zeelenberg, prof. mr W. F. de Gaay Fortman, hoogleraar te A'dam, dr J. B. Bannier, directeur van het bureau technische hulp van het departement van buitenlandse zaken, prof. A.J.P. Tammes, hoogleraar te Amsterdam, J. Meyer, adjunct-directeur buitenlandse zaken, mr H. A. Helb, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te Belgrado en jhr mr W.H.J. van Asch van Wijck, permanent vertegenwoordiger bij het Europees bureau der V.N. te Genève.

Als buitengewoon adviseurs zijn benoemd de heren E. Jonckheer, minister president van de Nederlandse Antillen, J.E. Yrausquin, voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen, dr J.H.E. Ferrier, minister-president van Suriname en dr H.C. van Ommeren, voorzitter van de Staten van Suriname.

NINO VALDES mag witte broek dragen, doch onder een zwarte!

Londen — Nino Valdes, de Cubaanse zwaargewicht, heeft tenslotte toch nog toestemming gekregen om een witte broek te dragen, wanneer hij op 13 September a.s. te Londen tegen de Britse kampioen Don Cockell in de ring uitkomt. De broek zal evenwel bedekt moeten zijn met een donkere stof met een witte rand van 30 mm onderaan de beide broekspijpen. De beslissing, die door een speciale commissie van de Britse raad van toezicht op de bokssport werd genomen, is door de manager van Valdés aanvaard.

Valdés heeft de vorige week bij zijn aankomst in Londen een ware sensatie veroorzaakt met de verklaring, dat hij niet zou vechten tenzij in een witte broek. Het reglement van de Britse bokscommissie verbiedt het dragen van witte broeken in de ring, maar Valdés legde uit, dat hij rooms-katholiek is, dat zijn witte broek door een priester gezegend was en dat hij gezworen had nimmer in een broek van andere kleur in de ring aan te treden. Gisteren weigerde hij zelfs in een rode broek te oefenen, nadat hij zijn witte in zijn hotel had laten liggen. Hij wachtte, tot deze opgehaald was.

Ned. elftal tegen Hongarije?

Met het oog op de komende landenwedstrijd tegen België op 16 October te Rotterdam zal het Nederlands voetbalelftal in een oefenwedstrijd uitkomen tegen een sterke tegenstander. Men heeft hiervoor het oog laten vallen op de Hongaarse ploeg Voros Lobogo, waarmee de K.N.V.B. momenteel besprekingen voert.

Indien een accoord bereikt wordt zal deze wedstrijd Woensdag 5 October a.s. te Rotterdam worden gespeeld.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

116 Verbaasd tast de Noorman naar zijn hoofd. Hij probeert zich op te richten, doch onmiddellijk begint alles voor zijn ogen te golven en met een kreun laat hij zich terugvallen. „Wat...... waar ben ik?" stamelt hij. „Wie zijt gij? Hoe......" „Rustig. Houdt u rustig, blonde krijger", fluistert de jonge vrouw, terwijl zij met haar smalle, fraai gevormde handen de vacht schikt, die over de Noorman heen ligt. „Maar Erwin? Waar is Erwin? Waar is mijn zoon?" dringt Eric aan, terwijl hij opnieuw een poging doet om het hoofd op te heffen. Even slaat het meisje bij die woorden de ogen neer. „Ah, ge hebt een zoon, blonde krijger!" komt het nauwelijks hoorbaar over haar lippen. „Ge waart anders alleen, toen ik u vond. Alleen........ doch de dood was u zeer nabij! Ik was aan het jagen, toen mijn arenden u ontdekten, u en de zwarte wolf aan uw zijde, reeds half bedolven onder de sneeuw. Mijn mannen durfden hem eerst niet te naderen. Zij waren bang voor hem. Doch het dier scheen te begrijpen, dat ik geen kwaad tegen u in de zin had en liet toe, dat wij u op een van onze paarden tilden. En zo kon ik u ongezien hierheen krijgen. Doch zeg mij, blonde krijger, wie gij zijt en wat ge hier zoekt te midden van de barre eenzaamheid der steppen". „Ik ben Eric, koning der Noormannen", brengt Eric uit. Het spreken kost hem merkbare inspanning en in korte afgebroken zinnen gaat hij verder: „Ik dank u, dat ge mij het leven gered hebt! Zonder u zou ik zeker het lot gedeeld hebben van zovelen van mijn trouwste metgezellen, die reeds het leven lieten op deze vreselijke tocht......"

„Maar wat zoekt ge hier?" vraagt de vrouw. „Ik zoek Bor Khan", antwoordt Eric. „Ik wil hem bewegen, mij het zwaard van Tyrr terug te geven, dat zijn afgezant Tsacha in Noorwegen geroofd heeft. Het zwaard. ... ach, maar dat is voor u van geen belang" valt de Noorman zichzelf in de rede. „Vertel mij toch, waar ge mij heen gebracht hebt. Waar ben ik hier?" Een ondoorgrondelijke glimlach speelt om de mond der jonge vrouw, als zij antwoordt: „In het winterkamp van de man, die gij zoekt, blonde krijger...... in de nederzetting van de gevreesde heerser der steppen, Bor Khan......!"